

KOPINNA

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩΙ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η «ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ»
ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

1873

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΔΔΑΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ3.Υ1.Φ5.0017

Τ Ρ

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ

ΚΟΠΙΝΝΑ Μηνιαίον περιοδικὸν ἀνάγνωστα καὶ ἐκδί-
δόμενον ὑπὸ Χ. Σ. Χιώτου. Ἐτος Γ'. Νοέμβριος, φυλ. —
Θ' Τιμὴ συνδρομῆς δραχ. 6 ἑτοῖσις. Περιεχόμενα.—
Τὸ δράχμα καὶ ὁ Εὐρυπίδης ὑπὸ Β. Βιθοῦλκα (συν. καὶ
τέλο). — Τὸ χρυσίον (ἴκ τῶν τοῦ Βασιλειάδου). — "Ἐν
δράχμῃ μεταξὺ δύο ροδωνιῶν ὑπὸ Μελιτζίου (συν. καὶ
τέλος). — 'Ο ἀπολωλῶ; Κίος, ὑπὸ 'Εμάννου Λούντζη,
μετάφραστος ὑπὸ Δ. Α. Τ. — Τὸ ὑπέρτατον δὲ ὑπὸ¹
Κερατργ. — Τὸ ἄνθος ὑπὸ Σατωθριάνδου. — Ποικίλα. —
'Ανθοδέσμον. — Ἐλεγειόν εἰς τὸν Καγάρην ὑπὸ Α. Βι-
λιωτίου. — Βιβλιοκρισία ὑπὸ Ι. Σ. Τ. — Κανάρης ὑπὸ²
Α. Βιλιωτίου. — Ο Ξενθόδης καὶ ἡ Μάνα του (εἰδούλλιον)
ὑπὸ 'Υγκίνθου.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. Σύγγραμμα περιοδικὸν κατὰ μῆνα
ἐκδιδόμενον. Τόμος Α'. τεῦχος Ι'. Ὁκτώβριος 1877.
Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυποῦ. «Παρνασσοῦ». Περιεχόμενα.
— Η ἐπὶ δωροδοκίᾳ καταδίωξις τοῦ Δημοσθένους.—
Ποικίλα φιλολογικά. § 4. Προθενίαι.—Παρθένοι. § 5.
Ἐφορεῖα.—Ἐφορία.—Μνημεῖα τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλλη-
νικῆς ποιήσεως.—Περὶ συγχρόνου ἐν Ἑλλάδι κριτικῆς.
— Οἱ κατὰ τοῦ γενέσιον καταδιωγμοὶ ἐν Ρωσίᾳ.—Ὀνδ-
μάτα θέσεων ἡ Κεφχλληνίς (Δικούστοχος.—Εὐγερως).
Ἐστιαῖς.—Ρωμαϊκὰ σκηνογραφήματα Γ. Συμπόσιον Νέ-
ρωνος (διήγημα).—Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρσσοσές
— Χρονικά.—Διαγωνισμοί, Ἀπογραφικά, Ποικίλα.
Μετεωρολογικὸν Δελτίον.

ΕΣΤΙΑ. "Ειδίδοται κατά κυριακήν. Έτος Β'. Τόμος Δ'. 1877. Αριθ. 97. Αθήναι, τύποις «Βλληνικῆς Ἀνεξχτησίας». Περιεχόμενα. — Τὸ δρώμενον καὶ τὸ μὴ δρώμενον (Ἐκ τῶν τοῦ Baslat) (συν). — Θ. Δὲ Χειδρίχ, τὰ φυτὰ τοῦ Ἀττικοῦ πεδίου. — Περὶ τιμῆς καὶ μονομαχίας, κατά τὸν γερμανὸν φιλόσοφον Schobenhauer. — Χίνις Στόρκους. — Ἀλήθεια. — Πρακτικὴ γνώσεις; — Καλλιέργεια τῆς καμελλίας.

ΟΜΗΡΟΣ. Μνιατίου Περιοδικὸν τοῦ Ὀμωνύμου Φιλεπτικείδευτικοῦ Συλλόγου φυλάδεων Ὁστωνέριου. Ἐν Σμύρνῃ τύπῳ ἡ Τύπος 1877. Περιεχόμενα — Περὶ τῆς περὶ ἡμῖν πειθεύσεως. — Αἱ ἐν τῇ κεντρικῇ Ασίᾳ κτήσεις τῆς Ρωσίας. — Περὶ Μουσικῆς ὑπὸ φυσικὴν ἔποιφιν. — Καρόλου Δερβίν, υππίου βιογραφικὸν σχεδίον. — Βυζαντινὰ ἐρμηνεύματα. — Ανθρωποφργία καὶ ἀνθρωποθεσίαι. — Μὺς ὁ ἄρρωρατος. — Τὸ Δηλητήριον ἐν τῇ Ιεροπόλει. — Περιοδεία τῆς Γῆς.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ Σύγγραμμα Περιοδικὸν κατὰ διημηνίαν
ἐκδιδόμενον. Συμπράξει πολλῶν λογίων. Τόμος σ' Τεῦχος γ'. τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου καὶ Ὁκτωβρίου μετὰ ἐπιτάλια λιθογραφιῶν πινάκων. Ἀθήνησν τύπ. Ἐρμοῦ 1877. Περιεχόμενα.—Οἱ ἐν Σπάτᾳ τῆς Ἀττικῆς Ἀρ-
χαιοῖς τάποι καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀνευσθέντα.

ΖΑΚΥΝΘΙΟΣ ΑΝΩΩΝ. Μηνιαίον Περιοδικὸν Σύγχρονα ἐκδιδόμενον ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Τσακασιάνου: Τὴν περιήγησιν συνδρυμὴ διεφέροντα λογίων ἔτος Ε'. φύλλ. Δ'. Περιήγησις.—Ἄν δύω ἀδελφοὶ (συν) —Οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ Θερέωρου (συν) —Περὶ ἀτμῶν, ζέσεως καὶ ἐξατμίσεως: Τὰ ἐν Παρισίοις δεσμωτήρια (συν). —Ο θάνατος τῆς "χοίας" Ἀγωνιζέτης. —Ο κόμης τῶν Πα-

ρισίων (μετὰ εἰκόνος).—*Πόλικὴ τοῦ Ἐρωτος ἀξία.*—
Πρὸς τὴν Μαρίναν Μεσσάλα Μαρτζώκην.—Περὶ τροφῆς
καὶ τοῦ πότου, παρ’ ἀρχαῖοις.—*Ἀπορίαι ἐνδε συνδρο-
μητῶν μας.*—Παινίσι. *Βίν’ ἀλλοθές, ἀπέθυνεν;*

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ. (Οργανιστική, νομί^{κή}, οικονομική.) Έκδιδοται κατά μῆνα, ύπό τὰς έμπινεύσεις τοῦ παρὰ τοῖς ἐν 'Αθήναις 'Ερέτριαις Βίσαγγης λέων. Ήτος, 3, φυλλ. 27, Οκτώβριος 1877 'Ἐν' Αθήναις 8.ον σ. 35-48. Περιεχόμενα — Ποινικὴ δίκαιοσύνη ἐν Βελγίῳ — Ποινικὴ ἀπομνημονεύματα — Πλημμελειοδικεῖον Δχμίας — Κακουργιοδικεῖον ἐν Ελλάδι — Λειπομάρτυρες ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικείων. — Έγγιεινὴ τῶν ἐν 'Αθήναις φυλακῶν — Τοποθέτησις Καταδίκων.

ΑΘΗΝΑ Ι·Σ. Ἐφημερίς τῶν νέων. Ἔτος Β'. ἡρ. 21
1 Νοεμβρίου 1877. Ἀθηνῆς, 1877, 4ον σ. 162
168. Περιεχόμενα — Ἡ ἵερα γραφή — Ἡ διὰ πτερῶν
κλεψυδραίς. — Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἡμερολογίου Μακεδόνος
— σπουδαστοῦ. — Ἡ Ροζ. — Τὸ βιβλίον τῆς φύσεως
— Ποικιλα. — Εἰδοποιήσεις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΔΟΜΑΘΩΝ. Φιλολογική, ἐκ
αὐτοισιαστική, καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἐτοί-
κε. περιόδος Β'. Ἐν Ἀθήναις 15 Ὁκτωβρίου 1877
ἀριθ. 14. Περιεχόμενα.—Γλωσσικά περιττάρησις. —
Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐνοργάνων ὄντων καὶ ἴδιως τῶν
ζώων. — Προσπάθεια τῇ Ρωτσικῇ κυθερίστεως πρὸ^τ
διάδοσιν τῆς κατωτέρχες ἐκπαιδεύσεως. — Σκέψεις παι-
διγωγικαῖ. — Σχολικὰ ἀνέκδοτα. — Δημόσια ἔγγραφα
τοῦ Αἰγαίου πάτερος Πάτρου Περού. 1877.

ΟΙ ΕΠΙ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΕΝΤΕΣ ΤΡΕΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ, υπὸ Κ. Μουρελάτου ἱερέως. Ἐν Ἀργο
στολή, 2 Νοεμβρίου 1877.

ΥΙΚΗ ΑΓΑΠΗ. Μυθιστόρημα μεταφρασθέν την το
'Αγγλικού Έπος Συμβίδωνος Γ. Κεφχλά. 'Εν Ζεκύ. Θ
Τύποις α' Επτανήσου Χ. Σ. Χιώτου. 1877.

Ἄντι ἑτέρας ὅλης δημοσίευμεν σήμερον τὸ λχμ πρότατον διήγητμα τοῦ ἀειμνήστου Βασιλειάδου, ὅπι πρὸ πολλοῦ ἀνηγγείλχμεν, φρονοῦντες ὅτι θέλομεν εὐα ρεστήσει τοὺς ἡμετέρους ἀνχγνωστας.

— Εὐχροίστως εἰδόμεν ἐν τῇ «Εστίᾳ» διτὶ τὸ περισπουδαστὸν καὶ ὑπὸ πολλὰς ἐπόφεις λυσιτελέστατο σύγγραμα τοῦ φίλου ἡμῶν Βεργωτῆ «Ο μικρὸς Παλίτης», οὗτινος ἐκτενὴ βιβλιοκριτικὴν ἐποιησώμεθα τῇ «Κορίνη», μεταφράζεται ἐν Τεργέστη Γερμανίσκῃ· Ἰταλίστῃ. Ἐκ τοῦ συγγράμματος τούτου, θέλομε δημοσιεύσει προσεχῶς, τὸ «περὶ ὀράσιου» κεφάλαιον, τῷ ποδὶ κατιοῦ ἀνηγγεῖλαμεν.

—'Εστάλη ήμεν παρ' εύπικιδεύτου λογίου Βιβλιοκοσταί σπεῖ τοῦ ἀρτίως ἐκδοθέντος δευτέρου τόμου τῆς «
στοργής τοῦ Ιονίου Κράτους» ύπό του ιστοριογράφου
Π. Χιλιού, ηνέλειψε χόρου ἐπιφυλακσόμεθα νὰ δομοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον.

— Ο α' Ελληνισμός δε Κερκύρας εδοκινούσεται συγκ
νητικώτατον ἐλεγχόν του αριθμοφυλίος πολιτείας Αρ
στοτέλους Βυλασωΐου, ἐπι το χατάρι, μετανάστου Κό^ν
δαρη.

KOPINNA

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΙ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

ΕΤΟΣ Ι

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 18

ΦΥΛΛ.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΚΑΙ Ο ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΒΥΘΟΥΔΑ τ.

(συν. καὶ τέλος ὅρα φυλ., ἥ

Ο Εύριπίδης είχεν ἀραιέσσει ἐκ τῆς τραγῳδίας πᾶν
ἴδεωδες καὶ καταβιβάσεις αὐτὴν εἰς τὴν γυμνὴν πρα-
γματικότητα τοῦ καθημερινοῦ βίου· οὐδεὶς δὲ σα-
φιστής ἢ φιλόσοφος εἶχε δικαίεσσει τὴν ἀρχαίαν πίστην
τοῦ λαοῦ, ως ὁ Εύριπίδης, ἀπομακρύνων ἐκ τῆς
θρησκείας αὐτοῦ πᾶν μὴ θεῖον. ‘Ως πολίτης ὁ Εύ-
ριπίδης θεωρούμενος, δεικνύεται εἰς ὑπερβολὴν φιλόπο-
λις, οὐχὶ μόνον ἀπανταχοῦ τῶν ἔχυτοῦ δραμάτων εἰς
καιρὸν ζητῶν ἵστα ἐπικινέσῃ τοὺς ἔχυτοῦ πολίτας, ἀλλὰ
καὶ ὅλην πόλιν δράματα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ συν-
τάξας. Εν γένει ὁ Εύριπίδης εὑρέθη εἰς τὰς ὑποθέσεις
τῶν τραγῳδῶν εἰς ἀντιθέσιν πρὸς τε τὸν Αἰσχύλον
καὶ Σοφοκλέα· διότι δὲ μὲν Αἰσχύλος ἀνευρίσκει εἰς τὸν
ἱερὰς παραδότες τῶν μύθων τὰς ὑψηλὰς θουλὰς τῆς
θείας προνοής ὃ δὲ Σοφοκλῆς διεκρίνει ἐν αὐτοῖς τοῖς
νόμοις, καθ' οὓς διευθύνεται διάνθρωπινος βίος, ἀλλ᾽
Εύριπίδης τούτωντού ἀνακαλύπτει διὰ τῆς σκέψεως
ὅτι οἱ μύθοι περιέχουσι πολλὰς καὶ ποικίλας ἀντιφά-
σεις, καὶ τόσα κακὰ, δσα καὶ ἀγαθά· ὥστε οὔτε τοις
περὶ θεῶν δόξας δύναται νὰ συμβιβάσῃ πρὸς τὰς φιλο-
σοφικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις, οὔτε τὴν διεφωνίαν ταῦτα
παρέργεται ἐν σιωπῇ· καὶ δὲ μὲν ἀπορρίπτει τοὺς πε-
θεῶν μύθους, δὲ δὲ παραδέχεται ως ἀληθεῖς τὰς μύ-
θολογικὰς παραδόσεις, περιβάλλει δύμας σχῆμα εὗτελον
ἐκείνα τὰ πρόσωπα. Ξτινα ἔξυμνονται ἐν τοῖς μύθοις
ώς ἔσχοξ καὶ ἐπιφανῆ. Τὴν ‘Ἐλένην π. χ. ἡς την
ἀμαρτίας συνεκάλυψε’ δὲ ‘Ομηρος μετὰ πολλῆς ενσχή-
μοσύνης καὶ χάριτος, περιγράφει ως κοινὴν μοιχαλίδην
τὸν δὲ Μεγέλαχον ως ἄνθρωπον μιρρότονον, δοτις χάρι-
τας γονιαὶ διθανάτωσε πολλοὺς γενναίους ἄνδρας.
Οὕτω δέ καὶ τὴν τοῦ Ορέστου μητροκτονίαν, τὴν καὶ
τὴ διαταγὴν τοῦ πατέρος τοῦ Θησέως, δομένην, δὲ μὲν Αἰσχύ-
λος πεποιητὰς ὡς διεγένεταις ἀναγκαίαν καὶ ἀντούρη-

κτον πρᾶξιν, ὃ δὲ Εὐριπίδης ἀντικρὺς ἐλέγχει καὶ κατα-
κρίνει. Χρῆται δὲ ταῖς μυθικαὶς παραδόσεσι μετὰ με-
γάλης ἐλευθερίας καὶ αὐθιρεσίας, καὶ τούτῳ ἵνα λαμ-
βάνῃ ἑξ αὐτῶν ἀφορμὰς ἀγώνων, καὶ πάθη τραγικά;
παριστῶντα πιστῶς οὐχὶ τῶν ἡρώων τὸ ἥδος, ἀλλὰ
τὰς σφοδρὰς καὶ βιαίας ὅρμας τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐπο-
χῆς του· διὸ καὶ ἐλεγεν δρθῶς; δὲ Σοφοκλῆς, διτι αὐτῷ
μὲν ποιεῖ τοὺς ἄνθρωπους διοίους δεῖ, ΒΟ
ριπίδης δὲ οἶοι εἰσιν. Ἐνῷ δὲ Σοφοκλῆς τὸ
πρόσωπα τῶν τραγῳδιῶν του περιβάλλει μὲν μεγχλο-
πρεπέστερον χαρακτήρα τῆς οἰκείας φύσεως, ἐνῷ δὲ
ευγενίζει καὶ αὐτὰ τὰ ταπεινότερα, ἔξευρίσκων ἐπι-
χειρήματα δικαιολογοῦντα τοὺς λόγους καὶ τὰς πρά-
ξεις των, δὲ Εὐριπίδης ἀποκόπτει τὴν ἰδιαίτην με-
γαλειότητα τῶν ἡρώων καὶ ἡρωτήδων, καὶ καταβιβάζω
αὐτοὺς εἰς τὴν τάξιν τῶν κοινῶν ἀνθρώπων τῆς ἐπο-
χῆς του, ἀποδίδει εἰς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τῶν πάλα-
χρόνων, πάθη καὶ ἐλαττώματα μικροπρεπῆ, ἀτινο-
ἀπόδουσιν πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ λόγου καὶ
πρὸς τὴν ἄλλην ἔξωτερικὴν πομπὴν καὶ τὸν ὅγκον τοῦ
τραγικοῦ κοθύρου. Τὰ πρόσωπα παρ' Εὐριπίδη ἔχου-
σι μεγάλην κλίσιν εἰς τὰς κρίσεις καὶ θεωρίας, ἢ
πιονταί κοινῶν καὶ βιωτικῶν πραγμάτων, ἀτινα-
ρευνόσι: ὑπὸ λεπτεπιλέπτους ἐπόφεις. Οὕτω π. χ. ἐκ
τυλίσσεις ή Μῆδες: α μακρὰν θεωρίαν περὶ τῆς καθόλου
τύχης τῆς γυναικός, καὶ λέγει σὺν τοῖς ἄλλοις, διτι
πολλὰ χρήματα δίδουσιν αἱ γυναικες εἰς προΐκα, ἵνα
λάβωσιν οὐχὶ σύντροφον ἔχωτῶν, ἀλλὰ δεσπότην τὸ
σύζυγον. Ταῦτα πάντα δηλοῦσιν ἡμῖν, διτι πολὺ ἐ-
πιτυχῷς καὶ ἐπιμελῷς ἐμελέτησε τὴν φύσιν τοῦ γυ-
ναικείου φύλου, διότι παρατηροῦμεν διτι δῆλα τὰ τολ-
μηρὰ ἐπιχειρήματα ἐν ταῖς τραγῳδίαις του ἀποδί-
δονται εἰς τὰς γυναικας. Πλὴν τούτου δὲ Εὐριπίδης
ἵνα ἐπισπάσῃ τὸν ἔλεον τῶν θεατῶν, ἀνεβιβάζειν ἐπ-
τῆς σκηνῆς καὶ τὰ μικρὰ παιδία, ως νὰ ἐμφανίζηται
εἰς δικαστήριον ζητῶν τὸν συμπλέθειν τῶν δικαστῶν

Περὶ τῶν ἀρίθμων τῶν ὄρχηστων τοῦ οἰκοδομεῖαν
αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι μετὰ πολλῶν ἔρευνων, φέρονται δ

νόμικα τραγωδιῶν 68, καὶ 8 σατυρικὰ δράματα, ἔξ
δύν γνωστά διεσώθησαν πλήρη, 17, καὶ τὸ σα-
τυρικὸν δράμα Κύκλωψ, τὸ μόνον τοιούτου εἰδούς ἐκ
τῆς ἀρχικότητος. Ἡ γλώσσα τοῦ Εὐριπίδου ἐν τῷ δι-
αλόγῳ τῶν δραμάτων του, δὲν διαφέρει τῆς συνήθους
κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δή-
μου καὶ τοῖς δικαστρίοις διότι ἡ εὐστοχία, ἡ εὐ-
στοχία καὶ ἡ εὐστροφία ἐποίησαν τοῖς συγχρόνοις με-
γιστρούς ἐντύπωσιν. Ὁ Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τῇ ρητο-
ρικῇ, ὅτι πρῶτος δὲ Εὐριπίδης ὑπέδειξε τὸν τρόπον
δι' οὓς δύναται ὁ λέγων, εἴτε ρήτωρ εἶναι, εἴτε πο-
λιτεύς, νὴ κινήση τοῦ ἀκροστάτη, αὲ ἢν ἐκ τῆς
τείωθείης διαλέκτου ἐκ λέγων συν-
υντεθῆται ἡ τὰ ὄντα ταῦτα. Διὰ τοῦτο οἱ ἀκροστάται
του δὲν εἰχον ἀνάγκην νὰ ἐντείνωτι τὸ οὖς καὶ τὸ
πνεῦμα, διότι ἐνόμιζον ὅτι εὑρίσκονται ἐν μέσαις Ἀ-
θηναῖς μεταξὺ τῶν ρητόρων καὶ φιλοσόφων.—Οἱ νε-
ώτεροι ὠνόμασαν τὰς τραγωδίας του παθολογικὰς,
τοῦ δὲ Συφοκλέους παθοτικάς, καὶ τοῦ Αἰσχύλου
διχιμονίας. Διαπρέπει δὲ Εὐριπίδης κατὰ τὸν πλούτον τῶν
γνωμικῶν, ἀτιγχ πολλάκις οὐκ εἰσὶ καταλλήλως ἐν τῇ
οἰκείᾳ αὐτῶν θέσει. Τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκφράσεως ἔμαθε
παρὰ τοῦ Προδίκου, ἀλλ' ὅσον ἀκριβής ἦτο εἰς τὴν ἐκφρα-
σιν, τοσοῦτον ἐταπείνωσε τὴν τέχνην· οἱ πρόλογοι τῶν
μελαγχολικῶν αὐτοῦ τραγωδιῶν, ἔχουσι τι μοντο-
νον, στεροῦνται τῆς δραματικῆς ζωηρότητος καὶ προ-
σαγγέλλουσι τοῖς θεαταῖς ὅτι ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ
δραμάτου ὥρειλον νὰ ἀναμένωτι. Διὰ τοῦτο κακίζεται
ὁ ποιητής ὡσαύτως καὶ δι' ἔτερόν τι μεριπτέος, διὰ
τοῦ ὅτι δηλ. τὰ πλεῖστα τῶν χορικῶν δρμάτων του
εἶναι ἐμβόλιμα, δηλ. δὲν ἔχουσιν οὐδεμίχιν σχέσιν πρὸς
τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δραμάτου. "Οσον ψεκτοὶ εἶναι οἱ πρό-
λογοι του τοσοῦτον καὶ οἱ ἐπίλογοι ἡ αἱ λύσεις τῶν
τραγωδιῶν του. Ἐνῷ δὲ ποιητής εὐφυῶς συγκρούει τὰ
πάθη καὶ περιπλέκει τὸν μῦθον, μὴ δυνάμενος νὰ λύ-
σῃ αὐτὸν, καταφένει εἰς θύματα" διὸ ἐπενόση τὸν
ἔκ μηχανής θεῖδε, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ, ἔνθα ἡ λύ-
σις ἀνεύ τοιούτου θεωρήματος ἔμαθε νὰ ἐπιτευχθῇ,
δὲν πράττει τοῦτο. Ἐν τῷ δόλῳ δράματι δὲ ποιητής
οὔτε τὴν ἀνάπτυξιν ἀρχῆς τίνος θηρεύει, οὔτε τὰ δι-
άφορα μέρη τοῦ δραμάτου νὰ συνενώσῃ δύναται. Ἐ-
γνώριζε μόνον νὰ πραγματεύηται νέος μύθος καὶ
τοὺς ἀρχαίους ἐντέχνως νὰ ἐπισκευάζῃ. Τὰ πρόσωπα
τῶν τραγωδιῶν αὐτοῦ, σταθεροῦ χαρακτῆρος καὶ ἡγε-
μονικῆς μεγαλοπρεπείας στερούμενα, διακρίνονται μᾶλλον
διὰ τῆς σκεπτικῆς ρητορικῆς ἡ διὰ τοῦ ἡθικοῦ πυρός.

Τὰ προτερήματα, ἐλαττώματα, καὶ ἡ ἀθανασία τοῦ
Εὐριπίδου συνοπτικῶς ἔχουσιν οὐτως. Ἐν τῷ Ἑλλη-
νικῷ βίῳ, ὅστις ταχέως μετέβαινεν ἀπὸ τῆς μιᾶς
τάξεως εἰς ἑτέραν, ἤρξατο αὐθίς νέα ἐποχήν. Ὁ χρη-
στός καὶ ἔντιμος τῶν Κιμωνίων χρακτῆρας ἀποσέν-
νυται μετὰ τὸν θάνατον τούτου, καὶ κατὰ τὸν λυπη-
ρόν καὶ συγχάνκις ἀμφιθολίζει πρὸς θεούς καὶ ἀνθρώπους
προκαλοῦντα πελοποννησιακὸν πόλεμον, ἀναφένει νέα

ΤΟ ΧΡΥΣΙΟΝ

«Χρυσίον εἰ τὸν αστον νὰ πράττει;
Καὶ εἰ πράττει;»
Α. Βυζάντιον.

"Ἐν φέρεισταν φοβερά εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Πα-

ρώπη ἐξημαυροῖ καὶ ἀφνίζει ἡ ἐπικυροῦ τὰ φιλέρημα
δόγματα τοῦ Ρουστῶ;

II

"Υπάρχουσιν, ἀλλήθειαι ἐν τῇ φύσει, ἐν τῇ ἴστορίᾳ
τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, περιπτέτει, μεταλλαγή, συνδυ-
σμοί, ἐντρωσίες, παραπλανήσεις, ἀντιστοιχίες, ἀνε-
τοῦνταν ταῦταν ὁ πατὴρ ἡ διάσημη τοῦ πατέρα τοῦ
κακούργημα προϊάλει ἄμα, ἐν Γαλλίᾳ ἰδίως, μακρο-
τάτας μελέτας καὶ κρίσεις ἐπὶ τῆς κοινωνίας, ἀνε-
τοῦνταν προτέρωφές. Εἰς ἐν τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ πατέρα
«Χρόνου» ἐν κυρίῳ ἀρθρῷ ἐγράφοντο σὺν ἄλλοις
ταῦτα. «Οἱ συνδυασμοὶ τῆς κακουργίας σπανίως ἔργα-
σαν εἰς βαθύμον τοιούτον, ἐκτὸς παρὰ τοῖς μυθιστοριο-
γράφοις τοῦ ἐγκλήματος. Πρέπει δὲ νὰ διμολογήσωμεν
ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ μὴ ἀποδώσῃ τις τὴν φρο-
λώδη σύλληψην τῆς αὐτῆς πράξεως εἰς τὸ πατέλης
κατέληπτον τῶν φύλλων τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ
κακούργηματος εἰς τὸν ἀποδημητικὸν ἀναγνώσεων ἐπὶ
κεφαλῆς ἔχοντος ἥδη τὴν φύσην τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ
κακούργηματος.

Πρὸ δέκα καὶ τεσσάρων περίπου ἐτῶν, ἐν την τῆς.
"Εμιονίδας πολίχηη, υἱὸς πτωχῆς οἰκογενείς ναύτης,
πτωχοτέρου πλοιαρίου, ἀλλά θρού καὶ προπτέτες μειό-
κιον, ἀποχαιρετίσαν τοὺς γονεῖς ἐρρίφθη εἰς τῆς τύχης
δὲ τῆς ἀληθείας ταῦτης δυνάμεθα νὰ ἐπικαλεσθῶμεν
τὴν μαρτυρίαν συγγραφάως, διτις καλλιεργήσας αὐτὸς
οὗτος τὸ εἶδος τοῦτο, διμολογεῖ εἰς τὸ Figaro τὸ σφάλ-
μα του. «Ημεῖς οἱ μυθιστοριογράφοι τῶν κακουργοδε-
κτίων, λέγει δ. Κ. Κωλέν, οἱ ἐκ ποιητικού σαν
»τες τοὺς δολοφόνους καὶ διαφρούσαντες τοὺς λαμπ-
τομηθέντας, εἰμεθα κατὰ μέρας ἔνοχοι τῆς ἀ-
νπαισίας ἐπιδημίας τῶν αἱματηρῶν ἐγκλημάτων, ητίς
καταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιόρου, τὴν διεθίριαν καὶ οἰκτρῶς ὀντητὴν μανίαν τοῦ
ενάντιον τοῦτον τῆς θεωρήματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού,
ἀντικαταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιόρου, τὴν διεθίριαν καὶ οἰκτρῶς ὀντητὴν μανίαν τοῦ
ενάντιον τοῦτον τῆς θεωρήματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού,
ἀντικαταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιόρου, τὴν διεθίριαν καὶ οἰκτρῶς ὀντητὴν μανίαν τοῦ
ενάντιον τοῦτον τῆς θεωρήματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού,
ἀντικαταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιόρου, τὴν διεθίριαν καὶ οἰκτρῶς ὀντητὴν μανίαν τοῦ
ενάντιον τοῦτον τῆς θεωρήματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού,
ἀντικαταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιόρου, τὴν διεθίριαν καὶ οἰκτρῶς ὀντητὴν μανίαν τοῦ
ενάντιον τοῦτον τῆς θεωρήματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού,
ἀντικαταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιόρου, τὴν διεθίριαν καὶ οἰκτρῶς ὀντητὴν μανίαν τοῦ
ενάντιον τοῦτον τῆς θεωρήματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού,
ἀντικαταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιόρου, τὴν διεθίριαν καὶ οἰκτρῶς ὀντητὴν μανίαν τοῦ
ενάντιον τοῦτον τῆς θεωρήματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού,
ἀντικαταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιόρου, τὴν διεθίριαν καὶ οἰκτρῶς ὀντητὴν μανίαν τοῦ
ενάντιον τοῦτον τῆς θεωρήματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού,
ἀντικαταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιόρου, τὴν διεθίριαν καὶ οἰκτρῶς ὀντητὴν μανίαν τοῦ
ενάντιον τοῦτον τῆς θεωρήματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού,
ἀντικαταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιόρου, τὴν διεθίριαν καὶ οἰκτρῶς ὀντητὴν μανίαν τοῦ
ενάντιον τοῦτον τῆς θεωρήματος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού,
ἀντικαταθλίβει καὶ ἀτιμάζει τὴν γῆν ἡμῶν. Διὰ τὸν τὸν
ποιονού νοὸς ταῦτην ἐλεινὴν ἀποπλάνησιν ἀπὸ τῆς φυ-
σικῆς εὐθύτητος, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ δικαιού, ἀ;
ομεμφώμεθα ἐπίστης, θέλω ἐπαναλαμβάνην αὐτὸς μέχρι
πιό

χον τοῦ λαιμάργου, ή θέα χρυσίου πολλοῦ καὶ ὑπόπτου ἐγέρει εἰς πένητα καταγίδα πεθῶν. Ἐπειτα εἶνε αἱ βαθυίδες; εἰς βασιλεὺς ὑπὲρ τοῦ στέμματός του σφραγίζει ἔνα λαδόν¹ εἰς πρωθυ-πουργὸς ὑπὲρ μελαίνης ὁρχομανίας ὥθει εἰς ναυάγιον ἐν ἔθνος² εἰς πτωχὸς ὑπὲρ τοῦ πλούτου δολοφονεῖ ἐν ἄτομον. Φρικτὸν ἀλλὰ γινόμενον. Εἶνε ὁ ἔμφυτος τῷ ἀνθρώπῳ ἔρως τῆς προσδου, ἀλλὰ μαινόμενος. Ἐπειτα πρὸς τέλεσιν τῆς κακουργίας ὡς καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιφρίνονται καὶ συντρέχουσιν αἱ στιγματικὲς. Ἰδιαίτερη τινὲς συμπτώσεις ὅπου ἡ εἰμαρμένη γίνεται προσγωγὸς, ἀνὴρ ἀνάγκη³ ή ἀνεμοζάλη, εἶνε ἡ εὐμενή; στιγμὴ τοῦ λύκου⁴ ἀλλοίμονος εἰς τὰ πρόβατα! ή σκοτία εἶνε ἡ εὐμενή; στιγμὴ τοῦ δαλοφόνου⁵ ἀλλοίμονον εἰς τὸ θῦμα! ή ἀναργυρία εἶνε ἡ εὐμενής στιγμὴ τοῦ τοκογύρου⁶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν πένητα! τὸ ρέσον εἶνε διηνεκῶς ἡ εὐμενής στιγμὴ τοῦ ἱερώς⁷ ἀλλοίμονον εἰς τοὺς πιστούς! Οἱ λαδὲς λέγει⁸: «Η εὐκαιρία γεννᾷ τὸν κλέπτην». Η σκοτία, δύπιος, ή σιωπὴ, ή ἔρημος, εἶνε ἐμπνεύσεις καὶ μητέρες ἐγκλήματος. Οἱ διαβάνων ἐν μέσῳ σκοτίας, διατελῶν ἐν ὑπνῳ, διάζων⁹ συνεντείπτονται ἐνέδραν.

Ἐδῶ συγκλήθον ὅλα¹⁰ ή στιγμὴ τοῦ χρυσίου, ή σκοτία, ή σιωπὴ, δύπιος, ή ἔρημος, ἐμέθυσεν, ἐτρικυμίωσαν, διετεράτωσαν τὴν γυναικα. Ή γρατὰ ἐγένετο πίγρις.

Ἔλθεν εἰς τὸν σύζυγον. Οὔτος ἦτα κατακεκλιμένης — «Ἐξέπνα!» τῷ εἴπε.

— «Διατί?»

— «Ἀκούσον!» Διηγήθη εἰς τὸν γέροντα τὸν θυσιάρον τοῦ ζένου, τας ἐντυπώσεις της, εἵτα προσέβηκε οἱ Μ' ἔργεται μία ἰδέα.

— «Τι?»

— «Εἶσαι σύμφωνος;»

— «Εἰς τί?»

— «Νὰ τὸν φονεύσωμεν!»

Ο γέρων ἐστώπησε κατάπληκτος. Η μήτηρ ἐπανέλαβε

— «Κοιμᾶσαι;»

— «Καὶ ὅμως ὀνειρεύεσαι σύ!» Εἶπεν δὲ ἀγαθὸς ἀνθρωπὸς.

Τότε ἤρξατο μεταξὺ τῶν δύο τούτων παλαιῶν παιδῶν παράδολος καὶ ἐλειεινοτάτη συζήτησις. Η γρατὰ ἐλεγεν: « Ήτο νύκτα. Οὐδὲτις εἶδεν εἰσελθόντα αὐτὸν ἐδῶ. Ήτο μόνος. Θὰ ἦνε κακοῦργός τις ἀρπάσας διὰ δολοφονίας θησαυρούς. Εἶδα αὐτοὺς μὲ τὰ ὅμματά μου πλέον τῶν χιλίων λιρῶν. Προλαμβάνομεν τὸν νόμον ἀν φύγη ἐδῶθεν, θὰ ἀναβῇ τὴν λαιμοτόρον. Η θύρα εἶνε σχεδὸν ἀνοικτή. Οὐδὲν ὅπλον κρατεῖ μαζῆ του. Εἶδα αὐτὸν γυμνωθέντα. Μὴ γάνωμεν καιρόν. Αὔριον ή σύζυγος τοῦ Δημάρχου, θὰ ἦνε τὰ φρόκαλα τῆς αὐλῆς μου!»

Εἶπεν ἀλλα, ἀλλα, ἀλλα¹¹ φλογερὰ, μιαρὰ, ἀπαίσια. Τὸ ἐγκλημα ἀγορεύεις ὡς ὁ Δημοσθένης. Η ἀρετὴ σιωπὴ, ἀλλ' οὐδεὶς τοῦ Σατανᾶ εὐγλωττότερος. Οἱ ἄγγε-

λοι, τὰ ἀστρά καὶ ὁ μάρος λελοῦσι τὴν γλῶσσαν τῆς σιγῆς; καὶ τῶν ἀρρήτων ὅμινων. 'Αλλ' ὁ χειρών; Τὴν γλῶσσαν τοῦ κερχυνοῦ.

Ο γέρων εἶπε: «Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Διήλθομεν τόσους χρόνους ἐν εἰρήνῃ καὶ ηδὴ εἰς τὸ γῆρας νὰ γείνωμεν φονεῖς; Τὰ χρήματα ταῦτα, ἀντὶ τὰ λάθωμεν, θέλουσι χρηματεύση διὰ τὴν ἴκφοράν καὶ τὴν πλάκη τοῦ ταφού μας! Αὔριον, μεθάύριον, θ' ἀποθάνωμεν. Οὕτω πως θὰ ἔτοιμασθόμεν ἐν ἀντιμετωπίσωμεν τὸν Θεόν; Μὲ τὸν φόνον ἔτι ἀχνίζοντας εἰς τὰς χεῖρας; Δυστυχής, ἀποκοιμήσου! Τὸ ἐγκλημα ἐνείστησεν δέντρον ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος¹² ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος¹³ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος¹⁴ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος¹⁵ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος¹⁶ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος¹⁷ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος¹⁸ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος¹⁹ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος²⁰ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος²¹ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος²² ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος²³ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος²⁴ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος²⁵ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος²⁶ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος²⁷ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐτῆς κακία θὰ ὑπεχώρει, θά ἀδειλίχη, θά ἔστησεν τοῖς οὐρανοῖς ἀσκητός τοῦ συζύγου, ή αἰχμηπρά λεπίς, ή γρατὰ σύζυγος οὐδαμῶς τὰ βλέφαρα ἔκλειεν. 'Υπάρχει καὶ εἰς τὴν κακουργίαν ἐγωῖτημος²⁸ ἵσως δὲν ὁ γέρων ἀπεδέχετο ἀσμένος τὸ ἀπάτοιον. Διανόμα τῆς γυναικός, ή παράφονον αὐ

βλέμματα, είτα δὲ ἔξκολουθεῖ. — 'Αν αἰσθάνεσθε οἴκτον δι' ἀτυχὲς πλάσμα, ὑποδεῖξτέ μοι, πῶς δύναμαι νὰ εῦρω τὴν φίλην μου. — Εἰ; ἐξ αὐτῶν ἀποκλίνεται. — Εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον! — Τότε ἡ μορφή τῆς ἀθλίας ἐκείνης ἀναζωπυρώθεισαν ὑπὸ τῆς ἀπίδος, ὑπερειδίασε καὶ ἐκτείνεσα τὸν βραχίονα, ἔδειξε στέφανον διὰ ἔκρατες ἀνὰ χειράς. 'Αλλ' ὡς νὰ ἡτο οὗτος σημείον μεγίστης ἀγαλλιάσεως, ἀπαξάπαντες ἔξεράγησαν εἰς ἄπλετον γέλωτα, εἰς δὲ ὅστις ἐφρίνετο ἀργυρῆς, προχωρήσας πλήττει διὰ τῆς χειρός του τὸν ὕμιον τῆς γυναικός, καὶ ἐπωρελθεῖς τῆς καταλήλου περισάσεως διῶρες ἐπιδεῖξῃ τὸ ἀτεῖον τοῦ πνεύματός του, τῇ λέγει. — Σπεῦστον, προσφιλής μοι, καθότι ἀνὴξκολουθήσεις εἰσέτι τοιούτοτρόπως νὰ μικρολογής, ἡμέτεροι οἱ ἔτεροι συνδαιτημόνες, οὓς ἐνταῦθα βλέπεις, καὶ οἱ ἄλλοι οἵτινες διατέμνουσιν ἐντὸς τὸ φαγητὸν, δὲν θὰ σοὶ ἀφήσωμεν οὔτε ξηρὸν κρανίον νὰ στέψῃς. — 'Εχειροκρύπτουσαν οἱ περιστώτες, τινὲς δὲ οἵτινες εὐπρεπήθησαν ἐκ τοῦ ἀστείου τοῦ κορυφάσιου, διῶρες μὴ φρανῶσι κατώτεροι, προσέθηκαν τὴν εὐφυολογίαν των. 'Ο Εὐγένιος, δόστις ἡτο θεατής πάντων, ἀφειρεῖ ἐκ τῆς χειρός τῆς γυναικός τὸν στέφανον, καὶ δρυήσας εἰς τὸ νοσοκομεῖον λαρής νὰ στραφῇ οὐδέμασι, ἀναβάζει τὰς κλίμακας, διατρέχει ταχέως τὸν διαδρόμον καὶ εὑρίσκεται τέλος εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου ἡ σιληνὸς τοῦ ἀνατόμου διέλυει διὰ τὴν γῆν ἥθελε λίαν βραδέως καταστούσει. Κυριεύθεις ὑπὸ ἀκοθέντου φρίκης μένει ἀκίνητος, εἰτα προχωρήσας, — 'Απόσπασμον τὴν καρδίαν ἐκείνην, καὶ δώστε μοι αὐτὴν, λέγει πρὸς τὸν χειρούργον, πρόσωπον γνωστὸν εὐτῷ δὲ ἐργάτης πάρχυτα τῷ δίδει εἰς γειρᾶς τὴν καρδίαν, παγερὸν καὶ στάζουσαν μεμολυσμένου αἴματος. — 'Οπόσα μυστήρια ἔδω ἔγκλειονται! ἀναφωνεῖ δι νεανίας καθ' ἔχτόν. — Μυστήρια; ἐπιλέγει δι συνωφρυσθεὶς δόκτωρ, — Μυστήρια, ἀποκρίνεται ὁ Εὐγένιος ὑψώσας τὴν φωνήν. Τότε δισφός μετὰ διδεκτορικῆς ἐμφάσεως ἐπεθύμει νὰ καταπίσῃς αὐτὸν περὶ τοῦ τρόπου τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἴματος, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μαθήματος, καθ' ἦν στιγμὴν ἡτοιμάζετο νὰ δώσῃ τὸν δρισμὸν τῆς καρδίας, ἡ ἐκάλει σύρραμψα τῶν μυωδῶν ἵνων, ὁ Εὐγένιος στρέφει τὰ νῶτα καὶ ρίψεις κατὰ γῆς τὸ τεμάχιον ἐκείνο τοῦ σεσπότος κρέπτος, ἀπέρχεται.

— Βέβημον ὥραν ἀφάτου ἡδονῆς, ἡς ἡ ἀνάμυνσις φενεταῖς ὄντερον, διέτι τοσοῦτον εὐφρόσυνον δὲν νομίζεται τὸ ἀληθές, θὰ ἀπήλαυν ἴσως; διὰ ἀνθρωπίας ἀνευτῆσαν μαρμολογήσεως ταύτης τῶν ἵνων; 'Οποίας φρομιγξ δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ ὄργανον τοῦτο, οὕτων αἱ χορδαὶ τανύονται ὑπὸ ἐμπνείου χειρός, ἔξαγούσης δι' αὐτοῦ ἀνεκλαλήτους μελωδίας! Πόσον πάντα ἐν τῷ κύριῳ θὰ ἡσαν μωρία καὶ ματαίστης, ἀνὲν τῷ στήθει ἡμῶν δὲν ὄπηρες μῆς, ἱκανὸς ἵνα συτέλληται καὶ εὐρύνηται, καὶ ὑπείκων εἰς μόνας τὰς κινήσεις τοῦ αἴματος! 'Ο Εὐγένιος δόστις ἔφαντας σικόπεις οὕτω, σταματῶν ἀνὰ πᾶν βῆμα, εὑρί-

σκετο εἰσέτι καθ' ὅδον, θεωρῶν δὲ τὸν στέφανον ὃν ἔκρατει ἀνὰ χειράς, βεβαμένον ὑπὸ αἴματος, ἀνεφύνει. — 'Ητο ἡ καρδία γυναικός τινος! — 'Η ἀτυχής ἐκείνη ἦν ἀνωτέρω περιεγράψκμεν, ἀναγνωρίσασα τὸν νεανίν, τρέχει κατόπιν του, λέγουσα. — 'Ητον ἡ καρδία της ἀθλίας ἐκείνης ἀναζωπυρώθεισαν ὑπὸ τῆς ἀπίδος, ὑπερειδίασε καὶ ἐκτείνεσα τὸν βραχίονα, ἔδειξε στέφανον διὰ ἔκρατες χειρός. 'Αλλ' ὡς νὰ ἡτο οὗτος σημείον μεγίστης ἀγαλλιάσεως, ἀπαξάπαντες ἔξεράγησαν εἰς ἄπλετον γέλωτα, εἰς δὲ ὅστις ἐφρίνετο ἀργυρῆς, προχωρήσας πλήττει διὰ τῆς χειρός μου! — Οὗτος δὲ λίαν συγκεκινημένος ἀτεῖνων αὐτὴν, προσθέτει. — 'Ειχες φίλην τινά; — Ναί! ἀτυχεστάτην ὡς ἐσέ, τῷ λέγει. — Καὶ οὐχὶ διλιγώτερον ἐμοῦ, δόστις περιπλανῶμαι ἐν τῷ κόσμῳ. . . Οὐδὲ ἡδυνήθη νὰ εἴπῃ περισσότερον, καθότις ἡ γυνή ἐκείνη ἐστίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας του — 'Ο Εὐγένιος ὑποβοτάζων αὐτὴν ἡσθάνετο ὑπὸ τὴν χειρά του τοὺς θεικούς παλμούς; τῇς καταπεπονημένης καρδίας της. 'Αλλ' ἐν τῷ μεταξύ ὁ Δόν Ιανουάριος, δόστις εἶχεν ἀναλάβει τὰ συνήθειαν αἴθηματα πρὸς τὸν νεαρὸν φίλον.

— 'Η καρδία; . . . εἰπέτε μοι, περικαλῶ Δόν Ιανουάριον, τί εἶναι ἡ καρδία; — Θέλετε νὰ σᾶς ἀπαντήσω φυσιολογικές ἢ ποιητικές; ἀπεκρίθη οὗτος πρὸς τὸν ἐρωτῶντα, ἀφοῦ ζητεῖ ἐπὶ τινας στιγμὰς ἀναδιφῶν διὰ τῶν γλυκυτέρων ἀρκεδικῶν ἀναγνώσεων του καμψήν τινα ἰδέαν κατάλληλον εἰς τὴν περιστασιν. 'Ο Εὐγένιος ἐφρίνετο διὰ της ἔστρεψης τὸν νοῦν του ἀλλαχοῦ, ἡ εἰς τοὺς λήρους τοῦ Δόν Ιανουαρίου, δόστις μετὰ μεγάλης αὐτοχρεσίας εἶχεν ἀνακαλύψει διὰ τὴν φλέψην τοῦ ποιητικοῦ οἰστρου ἦν ἐνόμιζεν ἐν ἔχτῳ ἀπεξηρμένην, ἡ οἱ στάσιμος καὶ δὲν ἔχοργεν ἡ εὐκαιρίας τινός, διῶρες ἐκχειλίσῃ πλήρης καὶ ἀφθονος. 'Αλλὰ τὸ ἐναγώνιον τοῦ ἀκροτοῦ του, δέηκεν ἐπὶ τέλους πέρας εἰς τὴν συζήτησιν.

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Ζ'.

'Η Βαρωνίς.

— Πλὴν εἰπέ μοι, ἀγαθὲς γέρων, τί ἀρχὶς ἀναζητεῖς τόσον ἀργὸν ἐν καιρῷ νυκτός; — Βλεγεν δ. Εὐγένιος εἰς ρυπαρότατον ρχενδύτην, δόστις ζηταῖ πρὸς τινα γωνίαν τῆς ὅδου, κρτῶν δὲ διὰ τῆς μιᾶς χειρός φανόν, μετεχειρίζεται τὴν ἄλλην διῶρες ἀνασταλεύῃ διὰ τίνος ράβδου ἐντὸς σωρείας ἀκαθαρτῶν. 'Ο ρχενδύτης ἀνυψών τὸν φανόν καὶ στρέψων τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὸν ἔρωτῶντα, ἐπέδειξε δύο ἀφελμούς δριώδεις ὡν ἔφεντο μόνον τὸ λεύκωμα ἄνευ τῆς κόρης, ἐκφέρων δὲ ἥχον λασιγγάδη, καὶ σχεδὸν ἀγχρθρον, ἀπεκρινχτο. — Ράκη! — Ήτο οὗτος εἰς τῶν πολλῶν ἐκείνων, τῶν περιπλανωμένων διὰ νυκτὸς ἐν ταῖς τριώδεις τῶν Πχριών, μὲ κάλαθον ἐπὶ τῶν ω̄ων, οἵτινες συλλέγουσι τεμάχια χροίου καὶ ἄλλη παραπλήσια. 'Ανθρωποι οἱ δόποιοι ἔχοντες ἴδιας ἔξεις, διαιτῶνται ἐν εἴδει πλατωνικῆς διομοκρατίας, ὑπὸ τῶν Γάλλων καλουμένων Chis-foniers — ρχοσυλλέκται. — 'Ο ρχενδύτης ἀναλαβὼν τὸ ἔργον του, διὰ τοῦ ἥλου δόστις ἡτο ἐμπεπλυμένος εἰς τὴν διατασίαν τοῦ ιερέως, ταλαντευομένου ἐὰν ἡ προπηλάκισις ἐκείνη ὥφειλε νὰ θεωρῇ ὡς παρεκτροπὴ παχιδίου, ἡ διὸς δριώδεις ποιητής κατὰ τὴν πρώτην ἔκρηξιν της, τὴν δρυγὴν τοῦ ιερέως, ταλαντευομένου ἐὰν ἡ προπηλάκισις ἐκείνη ὥφειλε νὰ θεωρῇ ὡς παρεκτροπὴ παχιδίου, ἡ διὸς δριώδεις ποιητής της δριώδημας συνανέσει πεντήκοντα καὶ ἐπέκεινας ἀκαδημαϊκῶν, ἀπεδίωξε τοὺς ἔλεγχους του, ἡ δὲ μεγίστη περὶ αὐτοῦ ἴδεις μεγαλύνουσα τὴν ς, έμειλλε νὰ τὸν καταστήσῃ ἀμειλίκτον. Τοσοῦτον βλέποντος τὴν δόψιν αὐτῆς δείποτε ζωοποιουμένην ὑπὸ τῶν μυχίων παρορμήσιων. — Νικηθεὶς ἐκ τῆς ἐκφράσεως, ἥρξα τὸ σύνθετο παραληρῆ οὕτως, καὶ ἀποδιδούσεις ἀπειρονατής καὶ διατελέσθησεν εἰς ἄπειρον θυμηδίαν, ἡτις ἐπλήρους χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τὴν ς παρατίθεται τοῦ Εὐγένιου, καθημένου παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς καρδίας οἰκέτου μεταμελείαν, ἀναλαμβάνει ἐξωτερικῶς ἥθος οἰκέτου μετανοῦντος, διῶρες ἀφοπλίσῃ κατὰ τὸν πρόπτειον δεν σαλεύει ὅμως, ἀλλ' ἐξογκώνει τὰς παρείας καὶ φριμάσσει. 'Ο ἔτερος, δόστις ἀμα κατελήφθη ὑπὸ τῆς παραφρόρου εἰς τὸν ιερέα, ταλαντευομένου ἐὰν ἡ προπηλάκισις ἐκείνη ὥφειλε νὰ θεωρῇ ὡς παρεκτροπὴ παχιδίου, παρεκτροπὴ παχιδίου, ἡ διὸς δριώδεις ποιητής κατὰ τὴν πρώτην ἔκρηξιν της, τὴν δρυγὴν τοῦ ιερέως, ταλαντευομένου ἐὰν ἡ προπηλάκισις ἐκείνη ὥφειλε νὰ θεωρῇ ὡς παρεκτροπὴ παχιδίου, ἡ διὸς δριώδεις ποιητής της δριώδημας συνανέσει πεντήκοντα καὶ ἐπέκεινας ἀκαδημαϊκῶν, ἀπεδίωξε τοὺς ἔλεγχους του, ἡ δὲ μεγίστη περὶ αὐτοῦ ἴδεις μεγαλύνουσα τὴν ς, έμειλλε νὰ τὸν καταστήσῃ ἀμειλίκτον. Τοσοῦτον βλέποντος τὴν δόψιν αὐτῆς δείποτε ζωοποιουμένην ὑπὸ τῶν μυχίων παρορμήσιων. — Νικηθεὶς ἐκ τῆς ἐκφράσεως, ἥρξα τὸ σύνθετο παραληρῆ οὕτως, καὶ ἀποδιδούσεις ἀπειρονατής καὶ διατελέσθησεν εἰς ἄπειρον θυμηδίαν, ἡτις ἐπλήρους χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τὴν ς παρατίθεται τοῦ Εὐγένιου, καθημένου παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς καρδίας οἰκέτου μεταμελείαν, ἀναλαμβάνει ἐξωτερικῶς ἥθος οἰκέτου μετανοῦντος, διῶρες ἀφοπλίσῃ κατὰ τὸν πρόπτειον δεν σαλεύει ὅμως, ἀλλ' ἐξογκώνει τὰς παρείας καὶ φριμάσσει. 'Ο έπειρος, δόστις ἀμα κατελήφθη ὑπὸ τῆς παραφρόρου εἰς τὸν ιερέα, ταλαντευομένου ἐὰν ἡ προπηλάκισις ἐκείνη ὥφειλε νὰ θεωρῇ ὡς παρεκτροπὴ παχιδίου, παρεκτροπὴ παχιδίου, ἡ διὸς δριώδεις ποιητής ποιητής της δριώδημας συνανέσει πεντήκοντα καὶ ἐπέκεινας ἀκαδημαϊκῶν, ἀπεδίωξε τοὺς ἔλεγχους του, ἡ δὲ μεγίστη περὶ αὐτοῦ ἴδεις μεγαλύνουσα τὴν ς, έμειλλε νὰ τὸν καταστήσῃ ἀμειλίκτον. Τοσοῦτον βλέποντος τὴν δόψιν αὐτῆς δείποτε ζωοποιουμένην ὑπὸ τῶν μυχίων παρορμήσιων. — Νικηθεὶς ἐκ τῆς ἐκφράσεως, ἥρξα τὸ σύνθετο παραληρῆ οὕτως, καὶ ἀποδιδούσεις ἀπειρονατής καὶ διατελέσθησεν εἰς ἄπειρον θυμηδίαν, ἡτις ἐπλήρους χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τὴν ς παρατίθεται τοῦ Εὐγένιου, καθημένου παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς καρδίας οἰκέτου μεταμελείαν, ἀναλαμβάνει ἐξωτερικῶς ἥθος οἰ

Θῶς ὑπείκει εἰς τὴν φόρτωσιν, οὕτω καὶ ὁ Δὸν Ἰκουνά-
ριος, ἐν τῷ μεταξὺ ἐπειθών, ἔστη μὲ τὸν πρῶτον
πόδα ἐντὸς τοῦ κατωφλοίου τῆς θύρας, τὸν δὲ ἔστε-
ρον ἐκτὸς, καὶ θήθεις νὰ ἵδῃ τὸ τέλος τῆς κωμικῆς
σκηνῆς, καταπνίγων τὴν δρυγὴν ήτις ἐπιρρχντίζουσα
διὰ τῆς χολῆς τὸ πρόσωπόν του, κατέστησεν αὐτὸ
φυνοειδέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

‘Η Ἐπανάστασις.

Πολυάριθμα ἔργαστηρια περικοσμοῦντα τὴν πόλιν
διὰ τῆς ἐπιδείξεως παντοειδῶν ἐμπορευμάτων ὄχτε-
θειμένων εἰς πώλησιν φαίνονται κεκλεισμένα· οὐδεὶς
ἐποιμάζεται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὰς ἡμερεσίας ἔργασίας, τὸ
πλάνθιος δὲν θρίβει πλέον εἰς τὰς ὁδούς· καὶ τὰς πλά-
τείας, σιωπῆ δὲ συνήθης πάταγος τῶν ἀμαξίων καὶ
ἀμαξηλατῶν, οὐδὲ ἐννοεῖ τις πῶς καὶ διατί τοσοῦ-
τος λαχὸς ἔξηφρνίσθη, διπως ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν διόδον
εἰς δλίγους· καὶ σπανίους διεβάτας, οἵτινες ἔκπληκτοι
καὶ ἔντρομοι περιπλανῶνται κατὰ στίφη σύνεγγυς
τῶν ἄκρων τῆς ὁδοῦ.

Βαρὺς καὶ θορυβώδης ἥχος κώδωνος, διεγέρων τὸν λαὸν εἰς στάσιν ἀκούεται μακρόθεν μεμιγμένος μετὰ συνεχοῦς κρότου πυκνῶν, πυροθολισμῶν, ὅστις ἐνίστη
ὑπερενικάτο ὑπὸ δούπου ὄμοιος πρὸς τὸν τῆς θροντῆς;
ὅτε δὲ ἐπὶ στιγμὴν καταπαύει πᾶς μεῖζων θόρυβος, ἀ-
διάκριτοι, συγκεχυμέναι καὶ ἀπώταται φωναῖ, ὑπὸ τῆς βιαιότητος τοῦ ἀνέμου παραφερόμεναι, διαχύνον-
ται εἰς τὸν ἡπυχὸν καὶ γελήνιον αἰθέρα.

Ο Εὐγένιος προκύψας είς τι παράθυρον, διπερ ἐκ τῆς ὑψηλῆς θέσεώς του δεσπόζει μεγαλης ὁδοῦ, δὲ μὲν γίνεται ὑπέρυθρος, δὲ καὶ κάτωχρος καὶ ἡ συνεχής ρυθμῶσις τοῦ μετώπου του, ἡ ἀκίνησίς τῶν βλεφάρων καὶ ἡ συστολὴ τῶν ὄφρων, καθιστῶσιν αὐτὸν ἔρματον ἀντιθέτων ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων. Ο Δὸν Ιανουάριος ἴσταμενος διπισθεν αὐτοῦ, ἐν τῇ δεινῇ ἀγωνίᾳ ἡτις τὸν κακατρύγει, ἐρείδεται ἐπὶ τῶν ὅμων του, καὶ μηκύνει ματος! — Οὐας; ἀσέμνων γυναικῶν με ανοικτας αγκαλας θέλει περουσιασθη ἐνώπιον σας, διμεις δε θὰ επέψυγε τὴν κεφαλὴν τῆς νόθου ταύτης γενεσίς διὰ τοῦ διαδήματος διπερ ὥρεις νὰ λάμπῃ ὑπερφράνως ἐπὶ τοῦ μετώπου παντὸς ἐλευθέρου πολίτου, ἐκτέμποντες μανιώδη καὶ ἀσύνετον κρυστάλλην, ἢτις θέλει ἀντιγήσει μέχρι τοῦ ἄδου, χροποιώσα μεγάλως τοὺς δαιμόνας.

τὸν τράχηλον, προτείνων τὴν κεφαλὴν ἐκτὸς τοῦ παρθύρου. Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὥσπεις ἀμφότεροι τότε ἀνελάμβανον τὰς αἰσθήσεις, ἔρωτῶσιν ἄλλήλους διὰ τῶν βλεμμάτων, ἀκούοντες τὸν καλπασμὸν πολλῶν ἵππων καὶ βλέποντες τὸν λαὸν περιεδεῖ νὰ στρέψηται ὅπως παρατηρήσῃ τὸ μέρος ἐξ οὗ ὁ θόρυβος ἐκεῖνος προήρχετο. Αἴφνης ἐφορμῶσι μανιωδῶς πολυάριθμοι ἔλαιι ἱππικοῦ, τρέχουσαι ἀπὸ ρυτῆρος, μὲ γυμνὰ ξιφη, καὶ ἀνατρέπουσαι ὅλους ἐκείνους, οἵτινες σταυρατῶσιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἔνεκα περιεργείας, ἢ διάτι δὲν ἡδυνήθησαν ταχέως νὰ φύγωσι.

Ἐφρικίασεν δὲ Εὐγένιος εἰς τοιαύτην θέαν, καὶ διθῆνος γηραιοῦ τινος στρατιώτου ἀπομάχου, διτοις ἀνεστραμμένος κατὰ γῆς ἐψυλάφει ἐν τῷ σκότει, δίκτην τυφλοῦ, καὶ ματοίως προσεπάθει νὰ ἀνεγερθῇ, ἔτρωσε σκληρῶς τὴν καρδίαν του. "Ηθελεν ἀποσπώμενος ἐκ τοῦ Δὸν Ἰανουαρίου, πλήρης οἴκτου καὶ ἀγανακτήσεως, νὰ φωνάξῃ τι εἰς τὸν ἀλγοῦντα

εταίρου του, μενούντος εὐδόκως επεινυμει εἰς τας επικινδύνους ἐκσίνας στιγμας νὰ ἔλθῃ εἰς πολιτικὰς συνδι-
αλέξεις; Ο Εὐγένιος χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ ἔτι δὲν ὁ ιερεὺς ἤνοιξε τὸ στόμα, Ιστατό ἐπὶ τοῦ παραθύρου, ή δὲ δργή του κατηνύαζετο διφρόν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν λεγεώνων ἑκείνων, τὴν ἀποστροφὴν δὲι δικτύθησαν εἰς τοιαύτην ἐπονειδίστον καὶ ἀνιαράν ὑπερβοτάν. Υποθέ-

τονού, ἀλλ᾽ ἀνοίξεις τὸ στόμα, ὁ θερός κατεπτονεῖς
οὐς ἔδραμε πάραυτα, ὅπως ἐμφράξῃ οὐτό. Ὁ γέ-
ν εν τῷ μεταξὺ ἐγερθεὶς καὶ ἀναλαβὼν μεγάλο-
πεπές ἥθος, ἐστράφη εἰς τὴν πρώτην γωνίαν τῆς δε-
ξιῆς ἦν εἶδε, καὶ ἀπῆλθε.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ στιγμῇ βρδίζει διὰ τυπάνων τὸ ζικὸν κατὰ πολυχρίθμους στοίχους μετὰ τῶν απανέων ἐπὶ κεφαλῆς, ἐφωδιασμένων ὑπὸ ἐπισκευῶν ἢ στρατιωτικῶν ἐπίπλων, καθόσον δὲ οἱ στρατιώται προχωροῦσι πυκνῶς παρατεταγμένοι, ὁ Εὐγένιος αἰσθάνεται συντριβούντων τὴν καρδίαν ἐπὶ τῷ τοσούτῳ προπλασκευτῆς ὅπλων καὶ ὀπλοφόρων ρευμούνων μετὰ τρομεροῦ πολεμιστρίου σαλπίσας, ὅπερ ἀείποτε ἀπειλητικῶν καθίσταται. — Τὸ ελφικὸν αἷμα θέλει ἀναγνήσεις σῆμα καὶ ἔκδικον! γει καθ' ἐαυτὸν φρίτων ὁ νεανίς, ὃς νὰ ἀπεύθυνεν λόγον εἰς τοὺς παρθενίτας, Φοβερὰ πατρονία θὰ ἐπιπέσει ἐφ' ὑμᾶς, ἐπὶ τῶν τέκνων σας καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ μέλλοντος. Προσέξετε εἰς τὴν συγκῆτην τῶν μητέρων σας, τῶν γυναικῶν, τῶν θυγατρῶν, τῶν παιδιών, τῶν μάνων τὴν περιληπτήν.

ρων καὶ τῶν φίλων σας, διότι μόνον τὰ περιττούμε-
ταῦτα ἀντικείμενα ἐμπειρικάδεσσι τὰ τείχη τῆς
διέλεως σας. Καταστρέψετε αὐτὰ, πυροπλήξατε, ἀπο-
φρρώσατε τὴν ὁρατεν ταύτην πατρίδα² ἔρρετω δὲ
εἰτ' αὐτῆς, ἀποσπασθεῖσα μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς τε-
υταίας ρίζης πᾶσα ἐλευθερία σας. Εἶτα ἀπευθυνθήτε
τοὺς πυράννους, ὅπως λάβητε τὴν ἀμοιβὴν, ήτις ἔ-
γε ποτὲ δὲ προδότης τοῦ δικαιού, τὴν τιμὴν τοῦ αἴ-
τος! — Οὐδὲς ἀσέμνων γυναικῶν μὲν ἀνοικτὰς ἀγ-
κλας θέλει περουσιασθή ἐνώπιον σας, διμεῖ; δὲ ήταν
τέψητε τὴν κεφαλὴν τῆς νόθου ταύτης γενεσίς διὰ
οὗ διαδήματος ὅπερ ὥρειλε νὰ λάμψῃ ὑπερφράνως
πὶ τοῦ μετώπου παντὸς ἐλευθέρου πολίτου, ἐκπέμ-
οντες μανιώδη καὶ ἀσύνετον κρευγήν, ἵτις θέλει ἀν-
τιχήσει μέχρι τοῦ ἄδου, χροποιώσα μεγάλως τοὺς
αἰμονας.

Οὗτοι παρελήφει ὁ Εὐγένιος, ταύτοχρόνως δέ ο Δον-
ανησάριος, ἐκ τοῦ θεάματος τοσούτων φοιβερῶν δυ-
άμεων, ἀρύμενος οὐχὶ μόνον γενναιότητα, ἀλλὰ
αἱ θάρρος τι ὡσεὶ μόνον πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ὑπερά-
πτισιν τῆς ἀτομικότητός του νὰ προέβανεν ὁ στρατὸς
κεῖνος, ὑπετρυχίσεις. — Φάλαγξ καραβίνοφόρων θὰ
ιαταράττῃ λοιπὸν τὴν ήσυχιαν παντὸς πιστοῦ ὑ-
ποκόου καὶ εὐγενοῦς; . . . . Ή οδρα τῶν Ἱακω-
ΐων θὰ ἀνεγείρῃ εἰσέτι τὴν κερχλήν . . . — Καὶ ἄλλας
ἔξις; καὶ ἴδεας ἀσυναρτήτους, διότι σφοδρῶς εἶχε κα-
αλάβει τὴν φυχὴν του ὁ φόδος προειδὼν ἐκ τοῦ ουν-
ταίρου του, μεν' εὖ οὐδόλως ἐπεθύμει εἰς τὰς ἐπικιν-
ύνους ἐκείνας στιγμὰς νὰ ἔλθῃ εἰς πολιτικὰς συνδι-
λέξεις; 'Ο Εὐγένιος χωρὶς νὰ ἔννοησῃ ἔτι ἀν ὁ ἵερευς
νοιξὲ τὸ στόμα, ἴστατο ἐπὶ τοῦ παραθύρου, ἡ δε-
ργή του κατηναζέστο διορῶν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν
εγεώνων ἐκείνων, τὴν ἀποστροφὴν διτὶ ἐκλήθησαν εἰς
οιαύτην ἐπονεδιστον καὶ ἀνιαρὰν ὑπηρεσίαν. 'Υποθ-

ον δὲ εἰς τούς στρατιώτας φρονήματα ὅμοια μὲ τὰ
κά του, ἐνόμιζεν αὐτοὺς λίαν παρωργισμένους ἔ-
κα τοικύττας ἀποτρεπτικούς βιαιότητος τῶν νόμων,
ἢ τους ἔδειπεν ἡδη ἐν ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ μετά
ὑ λαοῦ, οὐδόλως προσέχοντας εἰς τὴν στρατιωτικὴν
πιθαρίσιαν. Ἀνεργόμενος διὰ τῆς φραγτασίας εἰς ύ-
λουν; διαλογισμούν; διὸ μὲν ἔτεινε τὴν χεῖρα, οἵονει
πιθυμῶν νὰ μπορεῖν τι, διὸ δὲ συνεστέλλετο, διὸ;
ἢ θελε νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῶν διπλοφόρων, ὅπως
πιστείη τούς; ξειωματικούς; ἵνα μὴ κατ' οὐδένα τρόπον
φέρωσι τὸ δεσποτικὸν νεῦμα, τὸ νεῦμα τῇ; κατα-
κη.

Αϊργκς, ἀπομακρυνομένων τῶν ταχυμάτων, προβιχίσαι έκ τῶν στενωπῶν ἄπειρον πλήθος λαοῦ καὶ χειράκτων, περχολουθούμενον ὑπὸ πολλῶν ἄλλων νεκνίν, οὐκέτι τοῦ ἐνδύματος φτίνονται ὅτι ἀνήκουσιν τοῖς τὴν εὐπορωτέρων κοινωνίαν ἀπαντεῖς δὲ ἐκτοξεύοντες εινας ἀράς, ἐπεκαλοῦντο διὰ μαρίων ἔξορκισμῶν καὶ απτόρων φωνῶν, τὴν ἀκεραιότητα τῶν συμπεφωνημένων, ὑνθηκολογήσεων. Περὶ τὸ ἄπειρον πλῆθος συνωθεῖται ὑφετὸς κατεσπευσμένως ἐλθὼν, μεταξὺ τοῦ ἀποσίου αἵνεται δὲ μὲν ἄνευ χιτῶνος, δὲ δὲ ρριενδύτης καὶ νυπόδηπτος· οἱ πλείονες, ἀσπλοι, τινὲς μετὰ πυροβόλων, ἕτεροι ὥπλισμένοι διὰ πελέκεων, μοχλῶν, ριζίων καὶ οἰωνδήποτες ἄλλων προσέφερεν εἰς τὰς εἰράς των ἡ πρώτη δρμὴ αὐτῶν, ἐλλείψει καλλιτέτων ὅπλων. Τὸ πλήθος, δίκην ἔξογοκουμένου ποταμοῦ, λημαριεῖ τὴν ὁδὸν, ἥτις ἀντργεῖ ἐκ τοῦ μεγάλου ὥρμου, καὶ τρέμει οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τοσούτων μυτάδων ρωμαλέων ποδῶν. Οἱ δύο θεαταὶ καταληρένες ὑπὸ νέων ἴδειν, δὲ εἰς δλως ἐνθουσιῶν καὶ διάυρος, δὲ εἰς ἕτερος δειλὸς καὶ ἀτονος, μένουσιν ἀφωνοι, χωρὶς γὰ ταλλαλᾶσιν οὐδὲ μίαν λέξιν. Πλὴν δὲ ἵδειν ιανουάριος παρατηρῶν διὰ οἰκίας εἰς οἰκίαν, νὰ γαρτῶσιν ἐκ τοῦ ὅμους τὰ σχοινία ἐν οἷς ἐκρέμαντο λίγον πρότερον οἱ φρυνοὶ, κατακερματισθέντες ἐκ τῆς ανιώδους παραφορᾶς τοῦ πλήθους, ἀνεμνήσθη ἄκουων οἰσθεοῦ τινος ἐθίμου, ἐφρυνοῦμένου εἰς ἄλλας τα-

αχάς ἐπὶ τοῦ τόπου ἔκεινου, ή μόνη δὲ ἴδεα ὅτι τοιού-
ον ἔθιμον ἦδύνατο αὐθίς νὰ ἀνανεωθῇ, ἀπήτει ἀναγ-
αῖς; δύναμίν τινα, ὅπως καταπίῃ τὸν σιαλόν του, οὐ-
τὸν ἀλλέως, ὡς ἐὰν ἥσθάνετο τὸν βρόχον, περὶ τὸν τρά-
πολον. 'Ο Εὔγένιος διέκοψε τὴν σιωπήν.—Νομίζω ὅτι
ν τῇ καρδίᾳ ταῦτη ὅμιλει εἰσέτι μία λέξις· καὶ πάλλει
τορδόν... ή χειρὶ αὐτῆς ἦδύνατο νὰ περισφίγξῃ ἐν ἔφος
.. 'Ο Δὸν Ἰανουάριος μαντεύεις τὸν διαιλογισμὸν τοῦ
τολμητίου, τὸν θεωρεῖ ἀσκαρδαμυκτεῖ μὲν ὅρθαλμούς;
τελενιαζούμενου.—Νά διακινδυνεύσῃς τὴν ζωήν σου!..
Διλλὰ δὲν ἥδυνήθη νὰ ἔξακολουθήσῃ, καθότι ή μουσικὴ
ἥτις ἥκουετο ἔξωθεν, ἐπέφερεν εἰς τὸ σῶμά του τοιού-
ου χλονυμούς, τίστε δέ μέτας τριγυμδὸς τῶν ὁδόντων
ποιοίει αὐτὸν νὰ δάκνῃ τὴν γλοσσαν εἰς πᾶσαν συλλα-
βὴν, η ἀπεράτωταν αἱρέσθετο. Βιο ἥρκεσθειν νὰ θωπεύσῃ
διεγένεται τοιούτου, ὡς ποιεῖ τις εἰς δρμητιτ-

λασοῦ ἀλλ' ἀντὶ ἐνδεῖ ἐκ τῶν οὐσιατῶν πίπτοντος, ἔκα-
τὸν ἔτεροι ἀπέρχονται.

Τὰ ὅδετα τοῦ Σηκουάνα παρασύρουσι τὰ πτώματα·
καὶ ὅδοι καταπόρφυροι ἐκ τοῦ αἰγατος θρίβουσι νέων
μαχητῶν φοβερῶν καὶ ἀπατιών τὴν ὄψιν· οὗτοι ἐπιπί-
πτοις πρὸς τοὺς στρατιώτας, οὐδόλως ἐπηρεάζομενοι
ἐκ τῆς ἀνιστητος τῶν ὅπλων, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
πολεμίων κατατροπωθέντες δὲ ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ,
ἄν τι πρῶτοι πέσωσιν, ἂλλοι εἰπέρχονται, ἀν δὲ καὶ
οὗτοι ἀποθάνωσιν, ἔτεροι λίγον ἔξημπέντοι ἐτοιμάζονται
νὰ προσβάλωσι τὰ ὁδοφράγματα, ἥντις ἡ ἐπιμονή τῆς
μεγίστης ἀνδρείας κατάξῃ τὴν νίκην. "Απαν δὲ τὸ πλῆ-
θος ἀναρριχώμενον ἐπὶ σωροῦ πολλῶν πτωμάτων, με-
ταβάλλεται εἰς ρωμαλέον στράτευμα διοικούμενον ὑπὸ¹
ἔμπειροπολέμων στρατηγῶν.

(ἔπειται συνέχεια)

Δ. A. T

ΤΟ ΥΠΕΡΤΑΤΟΝ ΟΝ.

Τὸ θεῖον ὃν ἔστι πράγματι τὸ μόνον θετικὸν καὶ ἀ-
ληθὲς δὲ, ὅπερ ἐπιχειροῦται τῆς ἐπωνυμίας ταύτης.
Ἐστι μόνον καθὸ αὐθύπαρκτον, καθότι ἡ ὄπαρξις
καὶ ὁ ἀδίος αὐτοῦ βίος οὐδόλως εἰσὶ τυχαῖα. "Ε-
στι τὸ μοναδικὸν δὲ, τὸ δὲ τῶν ὄντων. Δὲν ὑπάρχει
παντάπασιν οὔτε ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ δὲν ἐκτὸς αὐτοῦ,
ἐπειδὴ αἱ μόναι ἀληθεῖς ἰδιότητες δὲ; αὐτὸ δὲν ὑπάρχει
ἡμῖν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἐκπηγάζουσιν ἐξ αὐτοῦ. Τὸ ἀγχθόν,
τὸ ὠραῖον, τὸ δίκαιον, τὸ τίμιον, ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ
κόλπου του καὶ συμμετέχουσι τῆς οὐσίας αὐτοῦ. Τὸ
κακόν, τὸ δυσειδές, τὸ ἀδίκον, τὸ αἰσχρὸν εἰσὶν αἱ
ἀρνήσεις του. "Ἐστι τὸ χρῆνον δὲ, διότι ἀνευ αὐτοῦ
οἱ κόσμοι ἡθελον ὑπνώτες αἰώνιως ἐν τῇ μηδαμινότη-
τι. "Ο πλανήτης οὗτος διστις μὲ φέρει, μοι ὑποδεικνύοι
μυρίας εὑμεταβλήτους μορφάς δὲ τῶν φυτῶν ὀργανι-
σμῶν, τῶν ρευστῶν ἡ κίνησις, εἰς ποικίλοις τῶν στερεῶν
σχηματισμοὶ καὶ ὁ συγκερασμὸς τῶν μὲν μετὰ τῶν δὲ,
πιστοποιοῦσιν ὑπὲρ αὐτοῦ δαιμονίαν ἐμφάνισιν. Τὰ ζῶα
διατρέχουσι τὸν πλανήτην τοῦτον ἐφ' ὅλη τῆς ἐκτά-
σεως, ὡς δραπέτιδες σκιαί δὲν ὑπάρχωπος μόνος αὐτὸς
τρέμων, ριψοκινδυνεύει διά τινων θημάτων ἐπὶ τινὶ θεά-
τρου τούτου τῆς ἀπατηλῆς αἰσθήσεως. "Αρχεται περι-
στών πρόσωπον ὅπερ ὁρεῖται ἀλλαχοῦ νὰ ἔξεκο-
λουθήσῃ. "Οι προεῖπον ηδο, ἡ πρωτίστη πλγὴ μὲ
διαλιχθάνει, ἐν πάσῃ δὲ ἀπορίᾳ δὲν διεκβέπω ἢ τὸ
ὑπέρτατον δὲ, διλονότι τὸν θεῖον, διστις ἀξιοῦται τοῦ
τίτλου τούτου, καθότι εἰς μόνον αὐτὸν ὑπάρχει ἡ κα-
τάφασις καὶ ἡ πειθώ. "Ανευ αὐτοῦ μηδὲν θὰ ἡ-
δυνάμην νὰ ἐρμηνεύσω. "Η βαρύτης τῶν στερεῶν, ἡ
βλάστησις τῶν φυτῶν, τῶν χυμῶν ἡ ἀφροδιώσις εἰς
τὰ ἔμψυχα σώματα, ἡ αἰσθησις ἡ παραχρημένη ἐκ τῆς
λιτουργείας τῶν δργάνων αὐτῶν, ἡ διαιμένουσα ἀντί-
ληψις εἰς τὸν ἐγκέφαλον, αἱ σχέσεις αἵτινες ἔπονται,

ἡ ἡθικότης ἡ προσκεπτομένη τούτοις, πάντα τὰ φυινό-
μενα ταῦτα, μὲ συγχέουσι, μὲ θιβεουσιν, ἀν δὲν ὑ-
πάρχει ἐκεῖνος. Τὰ πάντα ἀποκαλύπτονται, ἐξηγοῦνται
καὶ βρινούσιν ἐναρμονίας, διταν ἐννοήσῃ τις μεσολαβοῦ-
σον τοῦ Ὅψιστου ὄντος τὴν προυσίαν. Λέγω λοιπὸν
περὶ αὐτοῦ καὶ θέλει λέγω ἀείποτε διτις ὑπάρχει.
Δ. A. M.

ΤΟ ΑΝΟΟΣ.

Τὸ ἔνθος εἶναι ἡ θυγάτηρ τῆς πρωτεῖς, τὸ θέλγυτρο-
τοῦ ἔχρος, ἡ πηγὴ τῆς εὐωδίας, ἡ χάρις τῶν πάρ-
θένων, δὲ τοῦ ποιητοῦ.

Παρέρχεται θραγύδιον ὃς δὲν ὑπάρχωπος, ἀποδίδων γχ-
ληνιαίως τὰ φύλλα αὐτοῦ τῇ μητρὶ γῆ. Τὸ μῆρον τῶν
ἀρωμάτων του διατηρεῖται, ὡσεὶ θέλων νὰ ἀποδείξῃ
ὅτι ἡ διάνοιά του ἐπιζή τῆς θραγείας αὐτοῦ ὑπάρ-
χει. Παρὰ τοὺς ἀρχαῖοις ἔτεροι τὸν κρατῆρα τῶν
συμποσίων καὶ τὰς πολιάρις τρίχας τοῦ σοφοῦ. Οἱ πρω-
τοὶ χριστινοὶ ἔκαλυπτον δὲν αὐτοῦ τοὺς μάρτυρας
καὶ τὸν θωμὸν τῶν ὑπογείων αὐτῶν υχῶν. Σύμερον
εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἀρχαίων ἔκεινων ὑμερῶν θέτομεν
αὐτὸ εἰς τοὺς θυμέτερους υχῶν. "Ἐν τῷ κόσμῳ ἀπο-
δίδωμεν τὰς στοργάς καὶ τὰ αἰσθήματα ὑμῶν εἰς τὰ
χωρικάτα του. "Η ἐλπίς ἔχει τὸ πράσινον αὐτῆς,
ἡ ἀθωτης τὴν λευκότητα της, ἡ σεμνότης τὰς ρο-
δίνου αὐτῆς χροῖς. "Υπάρχουσιν ἔθνη διλόκηρος ἔνθε
τὸ ἀνθροῖς θεωρεῖται δὲ ἀριστος διερμηνεύεις τῶν αἰσθημά-
των, βιβλίον θελεῖκαρδιον, οὔτε ταραχῶν, οὔτε πολέ-
μων πρόξενον, ἀλλὰ μόνον διασῶζον την πτερόσσαν ή-
στρίν τῶν μεταβολῶν τῆς καρδίας.

CHATEAUBRIAND.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Συνγωνισμὸς ὡραιότητος εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν Παρισίων
τοῦ 1878.

"Ἐν τῇ παγκοσμίῳ ταύτῃ ἐκθέσει θέλει γίνη καὶ δὲ
ἔξης ἀξιοπερίεργος συναγωνισμὸς, εἰς δὲν θὰ συμμεθέ-
ζωσι, ἔπειται αἱ ὠραιότεραι γυναῖκες τοῦ κόσμου.

"Ἐξήκοντα καὶ ἐν βραχεῖον διενεμηθήσεται. "Ἐάν δὲ
κυρία ἡ λαβούσα τὸ πρῶτον θραβεῖον, καὶ ἡτοις κρυ-
θήσεται βραχίσσας τῆς ὠραιότητος, εἶναι πτωχὴ, θά-
λασσιές ἐκτὸς ἀν διελέπεται δὲν χρυσός, νὰ μὴ
τῆς δικαιονής δὲν ἡμερῶν ἐν Παρισίοις, μεγαλοπρεπές τι
φόρεμα, καὶ 10,000 φράγκων συνειλεγμένα ἐκ τίνος
συνεισφορᾶς.

"Ο συναγωνισμὸς οὗτος θὰ γίνει διὰ φωτογραφιῶν,
δὲ ἐπὶ τοιτῷ ἐπιτροπῇ θὰ συγκειται ἐκ δύο ἀτόμων
τὰ ἔμψυχα σώματα, ἡ αἰσθησις ἡ παραχρημένη ἐκ τῆς
λιτουργείας τῶν δργάνων αὐτῶν, ἡ διαιμένουσα ἀντί-

ληψις εἰς τὸν ἐγκέφαλον, αἱ σχέσεις αἵτινες ἔπονται,

οἵτις ὀρείλουσι νὰ πέμψωσι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν
δημοσίων ἔργων δύο φωτογραφίας ἡ μία ἐξ αὐτῶν θὰ
παριστᾷ δὲν τὸ σῶμα, δὲ τὸ ἔπειτα τὴν προτομήν.

Αἱ φωτογραφίαι αὗται θὰ συνοδεύωνται διὰ τοῦ δ-
ημάτου καὶ ἐπωνύμου, ἡλικίας καὶ ἐπαγγέλματος, τῆς
ἔθνους καὶ τοῦ τόπου εἰς δὲν αἱ συναγωνισθησόμεναι
εὑρίσκονται, καὶ δὲν δύο φράγκων, ἀτινχ θὰ χρησιμεύ-
σοσι διὰ τὸ ἔξοδο τῆς ἐπιστροφῆς τῶν φωτογραφιῶν.

Αἱ φωτογραφίαι ἀποστέλλονται μέχρι τῆς 15 Δε-
κεμβρίου 1877.

Δ. ΤΙΟΡΚ.

* * * Ενδείξεις μακρού ὄτητος.

"Ο πρὸς μακροβιότητα πρωριτιμένος ἀνθρωπός ἔχει
τὰ ἔξης συστατικά. "Ανάλογον καὶ μέσον ἀνάστημα
κράτινον διωριστὸν ἀνθρητὸν (ὑπερβολικὴ ἐρυθρότης κατά²
τὴν νεότητα του ἐστὶ σπανίως δεῖγμα μακροβιότητος);
κόμην κομψὴν μᾶλλον ἢ μέλαιναν δέρμα ἵσχυρον, ἀλ-
λ' οὐχὶ σκληρόν κεφαλὴν διωρισμὸν μεγάλην φλέβας
εὐρείας περὶ τὰ ἄκρα τοῦ σώματος ὥμους στρογγύ-
λους μᾶλλον ἢ πλατεῖς τράχηλον διωρισμὸν μικρόν δι-
πογάστριον οὐκ ἔχειν χειρας μεγάλας μὲν, ἀλλ' οὐ
πολὺ ἐσχισμένας πόδας παχεῖς μᾶλλον ἢ μακρούς
κνήμας σταθεράς καὶ στρογγύλας στῆθος ἔχειν φω-
νὴν ἵσχυράν δύναμιν τοῦ κατέχειν τὴν ἀναπνοὴν ἐπὶ
μακρὸν χρόνον ἀνευ δυσκολίας αἰσθήσεις καλᾶς, ἀλλ'
οὐ πολὺ ἀδρέας σφιγμὸν βραδὺν καὶ κανωνικὸν στόμα-
γον ἔχοντας στρογγύλας στῆθος ἔχειν φωνὴν διψήν
τοῦ θεωρεῖται δὲ ἀριστος διερμηνεύεις τῶν αἰσθημά-
των, βιβλίον θελεῖκαρδιον, οὔτε ταραχῶν, οὔτε πολέ-
μων πρόξενον, ἀλλὰ μόνον διασῶζον την πτερόσσαν ή-
στρίν τῶν μεταβολῶν τῆς καρδίας.

ΑΝΟΟΔΕΣΜΗ.

* * * "Η φύσις παράγουσα τὸ χρυσίον, δὲν ἡδυνήθη
νὰ προειδοποιήσῃ τὸν μέλλοντας νὰ ἀγχπόσιων αὐ-
τὸ, περὶ τὴν ἀθλιότητας των. Αὕτη ἐποίησεν οὔτως,
ῶστε εἰς τὰς γαβίες ἐνθα παράγεται δὲν χρυσός, νὰ μὴ
φύωνται οὔτε χόρτος, οὔτε ἄνθη, οὔτε ἄλλο τι τῶν
χρησίμων, ωσεὶ βουλομένη νὰ ἀναγγείλῃ διπέτης εἰς τὰς
καρδιακές εἰκόνας, εὐαίσθητης δὲν διαίσθουσα καὶ ἐξαιρετικὴ
Νᾶς' οὐκεροί μας ἄφθαρτοι νάν' ή ζωή μας στείρα.
Καὶ στείρα τῷ διστητοῖς ἀθλατοῖς ζωῆς παρίσταται σή-
μερον ή 'Ελλας! ή 'Ελλας ζη μόνον διὰ τῶν νε-
κρῶν της!...
Σήμερα πούς τὴν ἔχει...
"Αναζητεῖ ματαίως νὰ εύρῃ δὲ ποιητὴς ἴχνη τοι-
ας αἴρετης τοῦ γνησίου ήρωας μούδην δύναται εἰν-
τεύθειν, δὲν τὸ κράτος τοῦ ἀλγούς της φωνής της αἴρεται
περιφένειαν τῶν δργήν, διμιλητης, δραστήριος, χα-
ρίσιες, ἀξιέραστος, εὔελπις καὶ ἀπαθής πρὸς τὰς ἐντυ-
πώσεις τοῦ μίσους, τῆς δρυγῆς καὶ τῆς φιλαργυρίας τὰ
πάθη αὐτοῦ οὐδέποτε καθίστανται λίαν δρμητικὴ δὲ
καταστρεπτικὴ ἀποφεύγει τὴν δργήν, δεικνύει ἔξεχών
τινα, ἔτοι τεχνικὸν καὶ εὐγενῆ τινα πυρετὸν, ἀνευ
πλημμύρας τὰς χολῆς ἀγαπᾶ τὴν ἐργασίαν, καὶ ἰ-
δίως τὴν ἡσυχον μελέτην καὶ τὰς εὐερέστους θε-
ωρίας εἴστι φίλος τῆς φύσεως καὶ τῆς οἰκιακῆς εὐ-

Φίλος ἐπέστειλεν ἡμῖν, ἐκ Λευκάδος τὸ ἐν τῇ «Εστίᾳ» δημοσιεύθεν ἐλεγεῖν τοῦ ἑνίκου ποιητοῦ Α. Βαλαωρίτου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Κανάρη μετὰ τῶν δημοσιευθεών καλλιλογικῶν παρατηρήσεων, ἀξιῶν τοῦ ἔργου, ὅπερ τῇ ἀληθείᾳ, φαίνεται λα-λούσσα εἰκὼν τοῦ ἑξαμυνούμενου ἥρωας τῶν θαλασσῶν.

Σ. τ. Δ.

KANARHΣ ΔΡΙΣΤΟΤΕΑΔΟΥΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ

Τὴν νύχτα ποῦ παράδερνες μ' ἔνα δαυλὶ 'c τὸ χέρι
Κ' ἐσπιθόδηλης κεραυνούς κ' ἐφεγγες σὰν ἀστέρι,
"Οταν φτωχός, ἀγνώριστος, μικρός, χωρὶς πατρίδα
Τὴν ματωμένη ἐπλεύρωνες, Κανάρη, υπαρχήδα,
"Αν ὅταν ἀνακῆδησες μὲν ὁρή τοῦ στόλου
Μέσα 'c τὴν μαύρη τὴν σπηλιά τοῦ Καραλή τοῦ σκύλου,
Κανένας μάντης σῶλεγεν ὅτι θὰ νἄλθῃ ὥρα
Νὰ ιδῆς, Κανάρη, ἐλεύθερη τὴν δύστηχη τὴν γώρα
Πώρευ' ἐτοιμοθάνατη,—ὅτ' οὐδελες φωτίσει
Μ' αὐτῷ τ' ἀστροπελέκι σου 'Ανατολή καὶ Δύση,
"Οτι θὰ γένης ζωτανή τοῦ γένους σου σηματά,
"Οτι θὰ πάς μακρά μακρά νὰ φέρεις βασιλία,
Καὶ χίλια δαρφοστέφανα ὁ κόσμος θὰ νὰ βάλῃ,
Κανάρη, 'c τὸ ἀπροσκύνητο, καθάριο σου κεφάλι,
"Οτι πρὶν πέσῃς καταγῆς θὰ σου δωθῇ κ' ἡ χέρη
Νὰ ιδῆς νὰ λάμψῃ ἀνέλπιστο, παρήγορο δοξάρι
"Οπου ἔβασίλευε παλῆδη, κατάπυκνο σκοτάδι,
"Οτ' ἔνας γένος σύνυχο τοῦ λάκου σου τὸν ἄδη
Θὰ ἔρροιται μὲν κλάματα διποῦ θὰ νἄναρπενε
Μισ' ἀπ' τὸ φυλλοκάρπιο τοῦ κινήτη θὰ νάνναι,
"Οτι θὰ σκύψῃ ξησκεπός ἐμπρόδη 'c τὰ λειψώνια σου
Νὰ σὲ φιλήσῃ ἔγκαρδικά, Κανάρη, ὁ Βασιλίας σου,
"Αν ἔνας μάντης τὰλεγε ποιός οὐδὲ τὸν πιστέψει; ...
Μόνος ἔστι ποῦ γάριζες ὅτ' εἴχανε φυτέψει
Βαθειά, βαθειά 'c τὰ σπλάχνα σου τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ σου
Βοτάνη παντοδύναμο, τροφή τοῦ κεραυνού σου,
Τὴν πίστη τὴν ἀκλόνητη 'c τοῦ ἔλους σου τὴν τόχη...
Αὕτη, Κανάρη, σῶσθε τὸ σιδερένιον πύχλη
Κ' ἔδωσες 'c τὸ καράβι σου χίλια φτερά νὰ τρέχῃ...
Σήμερα ποιός τὴν ἔχει; ...

"Ἄχ! δὲν τὸ πίστευα ποτέ! ... Πέρυσι 'c εἶδ' ἀκόμα
Συγνεφιασμένον, κάτασπρον 'c τὸ φτωχικό σου στρῆμα
Σὰν κοιμισμένη θάλασσα 'c ταπεινὸν ἀκρογιάλη
"Οπ' ὀνειρεύεται κρυφά καρμιάν ἀνεμοζάλη
Γιὰ νὰ μουγγρίσῃ φοβερά... Καὶ σήμερα κουφάρι! ...
"Έγρα τότε ἐψίλησα τὸ ἄνδρετά σου, Κανάρη,
Τὰ λιοκαμένα δάχτυλα κ' ἔνοιωσις κάθε ρόγχο
Πώληρες μέσα κ' ἔλλαπε μὲ τὴν παλήρη σου φλύγχο.
"Ἐτρεμα ἐμπρός σου, ἔδειρος, μωδώκες τὴν εὔχη σου,
Μοῦ τίμησες τὸ μέτωπο μ' ἔνα θερμό φιλί σου
Καὶ μοῦπες λιονταρόκαρδε—Μήν κλαί, δὲ θὰ πεθάνω,
Πρὶν ξανανηώσω μιά φορά καὶ πρὶν νὰ ζεύμανω *

Κι' ἀπίθνεις! κ' ἐσθότηκε! ... Τὰ ρέζιμά κ' οἱ βράχοι,
Δὲ σκιάζονται γεράματα καὶ 'c τοῦ βουνοῦ τὴν ράχη
"Ολόρθο μένει ἀκλόνητο, χιλιόχρονο πρινάρι
Καὶ μάχεται μὲ τὰ στοιχεῖα... Καὶ σὸν καὶ σὸν, Κανάρη,
Πούλεις 'c τὴ γῆ θεόχιστος κι' ὅπ' ὅταν ἔθιστο
Τὸ χίονι 'c τὸ κεφάλι σου κανεὶς π' ἀσπροδόλούσε
"Ἐπιστενεύεις ὅτ' ἔβλεπε τὸν "Ολυμπού ἐμπροστά του
Μὲ τὴν ἀθανασία του, μὲ τὴν παλληκαριά του,

'Εστι σωριάζεσσαι μὲ μιᾶς; ... Μέσα 'c τὰ χώματά σου
Θὰ καταπιάσῃ ἡραίστειο ή θὰ σύντη ή φωτιά σου; ...
Κατάρη' ἀκατανόητη, ἀσπλαχνή, μαύρη μοτρά
Νάν' οι νεκροί μας ἄφθιτοι, νάν' η ζωή μας στέρη.

Μαδουρῆ

'Ο εἰλικρινῆς καὶ προσφιλῆς φίλος μου 'Τάξινθος, ὁ δια-
κρινόμενος ἐπὶ ποιητικῇ φαντασίᾳ καὶ γλαυρῷ ύφῃ, εὐηρεστήθη
πρὸ καιροῦ νὰ μοι ἀποτείλῃ καὶ ἀφεωσῃ τὸ κατωτέρω εἰδύ-
λιον, ἀντέξιον προτὶ τὴν εὐθανάστου μούσην του Δημοσιεύσων
τοῦτο δράττομαι τῆς εύκαιρίας νὰ ἐκφέσω ναὶ δημοσίᾳ τὴν
εὐγάμοσύνην μου τῷ ἀγαστῷ τούτῳ φίλῳ διὰ τὸ πρὸς ἔνα
φιλικά αὐτοῦ αἰσθήματα, συνάμα δὲ τὸν παρακαλέσω νὰ μὲ
συγχωρήσῃ, ἂν ἄνευ προηγουμένης αὐτοῦ ἀδείας, δημοσιεύσω
αὐτό.

Ο ΞΑΝΘΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΝΑ ΤΟΥ.

(Εἰδύσλλητον)

Τῷ ἀγαθῷ καὶ ἀρρεφέ Μελισσαίωι,
Φίλωφ κρύπτοντι μὲν τοῖς ἄλλοις ἐνίστε τὸ ὄνομά του
Πλὴν εἰς ἐμὲ ἀποκαλύπτοντι πάντοτε τὴν καρδίαν του.

A.

'Ο Ξάνθος εἶναι τρυφερός, ἔνυχα χρονῶν' ἀγόρι,
Τὸ γέννησην ή "Ανοίξι μαζῆ μὲ τὸν Απρίλην"
Τὸ ἀρέσει πάντα τὴν αὐγὴν νὰ τρέχῃ 'c τὸ λειβάδι,
Νὰ παιζῆ μὲ τὸ ἀρνάκι του, νὰ παιζῆ μὲ τὴ Χρύσω—
Τὴ Χρύσω πώλη τὸ μαλλιά χρυσῆ σὰν τὸ ὄνομά της.
Μὰ δὲ Ξάνθος, τώρα εἶναι καιρός, δὲν θέλει τὰ παιγνίδια,
Μὲ τὸ ἀστεράκι του' τὸ ἀρνί, δὲν τρέχει 'c τὸ λειβάδι,
Θωράξτην φράξτη τὰ πουλά, τὸ ἀκούει νὰ κηλαιδίζει,
Βλέπει τὸ ἄγρια νὰ πηδοῦν, τατε; λιγεράτε; νὰ τρέχουν,
Κ' ἔκεντο; φεύγει τὴν χαρά, χωρὶς νὰ τὴν ζηλεύῃ ...

B.

—Γιατί, χρυσό καμάρι μου, γιατί, γλυκό πουλί μου,
Δὲν πάξ νὰ παίξεις νὰ χαρής, γιὰ νὰ χαρῇ, ή καρδία μου;
Γιατί, λουλούδι μου, εἰσ' ἀγρό, ἀγρό καὶ μαραρμένο,
Μή καθ' αὐγὴν ή μανούλα σου μὲ δάκρυα δὲν σὲ λούσει;
"Ακού, ψυχή μου, τὸ γλυκό, τὸ ἔριμο τὸ ἀρδόνι
Γιὰ σὲ τὸ ἀρδόνι οκλαδεῖται, γιὰ σὲ ή φλογέρα παιζεῖ
Σύρε νὰ πάρης τὴν Χρυσή, τὸ ἀγαπητό σου τατρί,
Νὰ κόψει νὰ μοῦ ρίζεται λουλούδια στὴν ποδιά μου—
"Η Χρύσω, μάνα, εἶναι κακή! δὲν παίξω μὲ τὴ Χρύσω...
Εἰς τὶ ταχα τῆς ἔφταιξε καὶ κάθε ποῦ τὴ βλέπω
Τὰ γόνατά μου τρέμουν, τὸ φῶς μου σκοτιδιαίζει;
Καὶ τὶ κακὸ τῆς ἔκαμψε κηρήστην 'c ἐμὲ σιμώνη
Μὲ κάνει καὶ ζαλίζουμε, καὶ χάνω τὴ λαλιά μου; ...
Τὴ Χρύσω δὲν τὴν ἀγπάω, εἶναι κακό κοράσι!

G'

"Ετσι τῆς κρένει τὸ φτωχό, κ' ή μάνσ ποῦ τὸ ἀκούει
Τρουμάκει, μὲ τὰ λόγια του δὲν τὰ καταλαβίνει—
Πατέται μὴν χράξη, δύστυχη, γιατρό μὴν πάξ νὰ φέρει,
Δὲν ἔχει δύτινα ὁ γιατρός, ξόρκια ὁ παππᾶς δὲν ἔδειρε.
"Βεκτό ποῦ σου μάρανε, ποῦ φύσειρε τὸ παιδί σου,
Καὶ δὲν κατέχει νὰ 'c τὸ πῆρ καὶ νὰ 'c τὸ ὄμολογήσῃ,
Κατάρης δὲν τὸ λέγουσι, ἀγάπη 'c ὄνουμάζουν.
"Αγάπη, ν' εἶνε θάνατος, ξέταπη, κ' εἶνε τάφος!

(Τούλιος)

TAKINΟΟΣ.

—'Ο κύριος 'Ανδρέας Μαρτζώκης διὰ περιποχούς ἀγ-
γελίας γνωστοποιεὶ εἰς τὸ κοινὸν τὴν ἔκδοσιν τῶν δια-
φόρων ποιημάτων του. Βεβαίως; ἐν τῇ σεμεινῆ ἐποχῇ,
ὅτε δὲ κόσμος, κατὰ τὴν προσφυᾶ ἔκφρασιν μεγάλου
κερδοσκόπου, δυοιάζει πρᾶς μέγχι λογιστήριον, ἐν ὃ ἐμ-
βοσιλεύουσι μόνον οἱ ἐπιστάμενοι δεξιῶς καὶ κατὰ κατ-
ρὸν νὰ ἐφρυμόζωσι τὰς τέσσαρας θεμελιώδεις πράξεις
τῆς ἀριθμητικῆς, ή ποιητικῆς, ή κατ' ἔξοχην τὴν ἀποτό-
πωσιν τοῦ ιδανικοῦ σκοπούσα, ἔχει τι ξένον κατεύθεσμον.

—'Εντευθενά δὲ μεγάλαι ημῶν περὶ αὐτῆς ἀποτίθεσις καὶ ή
ἄκρα ἀναλγησία. Πάντες προσπαθοῦντες ἥδη νὰ ἀποθέ-
σι πεζότεροι, ἀπορρίπτουσιν ἐκ τῶν προτέρων πᾶν ἔργον
ἀπόζον ποιητικῆς ἐμπνεύσεως. Ἀπέναντι τῆς πνιγηρᾶς
ταύτης ἀτμοσφερῆς, άναπνεόμενοι παροδικῶς τὴν
αὔρην τῆς ἐνθέου ἐκείνης πνοῆς, ὅταν διατητές ἀπεικο-
νίζει τὰ πάθη καὶ τὰ θλίψεις του, δι' ἐπαγχωγοῦ καὶ
ἐντόνου ἐκφράσεως. Βεβαίως ἀποτείται πρὸς τοῦτο τέ-
χνη τις καὶ σπουδὴ, διποτέριον οὐδὲ αἰσθητὴν μορ-
φὴν τὴν ἀσθετικὸν φλόγα ητίς θερμαίνει. τὰ στήθη
του. Ἀλλὰ ἀλγούσα καρδία ἔχει πάντοτε ίδιαν γλωσ-
σαν, ητίς καθισταται ἐπιβάλλουσα. Ο κ. Μαρτζώκης
λέγει: ὅτι ἔνα μόνον προτίθεται διὰ τῆς συλλογῆς του
φιλοδοξίου σκοπὸν ν' ἀναρτήσῃ ταύτην ἐφ ἐνὸς σταυροῦ,
ὅπως ἀποτίσῃ ἐλάχιστον φόρον σοργῆς; ἐπὶ τοῦ σκληροῦ
ἔκεινου τάφου, θάνατον θαρρούντως τοῖς φιλομούσοις.
—Συνιστώμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς σπουδαιοτάτης
προγματείας, τοῦ κ. Ε. Δ. Ροΐδου «Περὶ συγχρόνου ἐν
Ἐλλάδι κριτικῆς». Ήν ἀπήγγειλεν ἐν τῷ φιλολογικῷ
συλλόγῳ «Περνασσοφά». Ὁ Ελλην, οὐτίνος διστημέραι
διαστρέψουσι τὸ φρόνημα πληθὺς ἀκριτῶν ἀναγνώσεων
καὶ ἀνωλοκρισῶν, δύναται: ἐξ αὐτῆς νὰ ἀριστήῃ πολλάς
ἀσφαλεῖς καλλιλογικάς γνώσεις, ἐπικυρωμένας ὑπό^{τη}
τῆς εὐθεντίας τῶν ἐγκριτωτέων Γερμανῶν, Γάλλων
καὶ Ἄγγλων τεχνογράφων. Οὐτω δὲ τοπεδῶν οὐχὶ
μόνον τὸ συναισθητικόν, ἀλλὰ καὶ τὴν διάνοιαν, διὰ τῆς
μικρογραφικῆς ταύτης ἀπόφεως τοῦ συγχρόνου φιλολο-
γικοῦ βίου τῆς Εσπερίς, θέλει εἰκτιμήσει δεόντως τὴν
ιδιαίτερην αὐτοῦ ἀξίαν.

—'Εν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ παρεισέφρησεν τὰ
ἔχηται τυπωγή λάθον. 'Εν σελίδῃ 115 εἰς τὴν ὄποισμείω-
σιν ἀντὶ «δὲν προσέτρεψε» γρ. δὲν πρότερεψεν ἐν σελίδῃ
116 στήλῃ 6. στίχ. 13 διντὶ «εξίσιοι δόντοις» γρ. πατέσιοι
δόντες εἰς τὴν σελίδην 117 εἰς τὴν ὄποισμείωσιν «συνελλή-
φθησο» γρ. «συνελλήφθησο». 'Εν τῷ παρόντι δὲ τὰ ἔχηται
κυριώτερα: ἐν σελ. 133, στήλῃ 6. στίχ. 35 διντὶ «εἰς
τὰ οἰνοπνεύματα» τρίων τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν
τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν
τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν τριῶν
τριῶν τρ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η ΚΟΡΙΝΝΑ ἀνταλλάσσεται μὲν πᾶν περιοδικὸν καὶ πᾶσαν ἐφημερίδα, προσέτι δὲ ἀναγγέλλει πᾶν βιβλίον, οὗτον διάτιτυπον ἡθελε σταλῆ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

ΟΙ προμηθεύοντες δικῶ συνδρομητὰς, προπληρώνοντας τὴν συνδρομήν των, λαμβάνουσι τὸ φύλλον ἐπὶ ἐν ἔτος δωρεάν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ἀρχονται τὴν 1.ην Μαρτίου καὶ εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐτήσιαι.

ΗΑΣΑ ἀφορῶσα τὸ περιοδικὸν ἐπιστολὴ, μὴ ἀπηλλαγμένη ταχυδρομικῶν τελῶν εἶναι ἀπαράδεκτος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ περιέχουσαι χρήματα πρέπει ν' ἀποστέλλωνται ἐπὶ συστάσει γαὶ νὰ ἐπιγράφωνται οὕτω «Πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ περιοδικοῦ Κόριννα».

ΟΙ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομητὰ διφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τὴν διεύθυνσιν, ίνα γνωρίζῃ ποὺ αὗτη διφείλει νὰ πέμπῃ τὰ φυλλάδια, ἀλλὰς ἡ διεύθυνσις θεωρεῖται ἀνεύθυνος.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Προπληρωτέας

EN ΖΑΚΥΝΘΩ..... δραχ. 6 | EN ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ..δραχ. 8 | EN ΤΩΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΙ..φράγκ. 8

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Ἐν Ζακύνθῳ παρὰ τῷ ἐκδότῃ κ. Χρήστῳ Σ. Χιώτῃ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κορίννης κειμένω ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡ Επτάνησος, παρὰ τῇ τῇ πλατείᾳ Ἀναλήψεως.

Ἐν Αθήναις παρὰ τῷ κ. Γεωργίῳ Σδρίνιᾳ, τυπογράφῳ,—Ἐν Πάτραις παρὰ τῷ κ. Γ. Κοκκινάκη.—Ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ κ. Δημ. Ἀθηναίῳ.—Ἐν Κερκύρᾳ παρὰ τῷ κ. Σπύριδωνι Παπούλη.—Ἐν Κεφαλληνίᾳ παρὰ τῷ κ. Ἐπαμινώνδα Ἀννίνῳ.—Ἐν Λευκάδῃ παρὰ τῷ κ. Ἰωάννη Σταματέλῳ.—Ἐν Ναυπάκτῳ παρὰ τῷ κ. Πλάτωνι Πάνω.—Ἐν Πύργῳ παρὰ τῷ κ. Ἀλεξάνδρῳ Κολαΐτῃ,—Ἐν Χαλκίδῃ παρὰ τῇ συντάξει τῆς ἐφημερ. «Εὔδοια».—Ἐν Καλάμαις παρὰ τῷ κ. Α. Μπενῆ.—Ἐν Φιλιατροῖς παρὰ τῷ κ. Δημητρίῳ Κατσαρῷ.—Ἐν Λονδίνῳ παρὰ τῷ κ. Χ. Ρουσιάνῳ.—Ἐν Κωνσταντινούπολει παρὰ τῷ κ. Μ. I. Γεδεωνῷ.—Ἐν Μασσαλίᾳ παρὰ τῷ κ. Δημητρίῳ Υόρκῳ.—Ἐν Θεσσαλονίκῃ παρὰ τῷ κ. Ἀναστασίῳ Παλιαστᾷ.—Ἐν Πόρτο—Σάρτη παρὰ τῷ κ. Γ. Παπανικολάου.—Ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φ. Τερτσέτη,—Ἐν Φλώρεια παρὰ τῷ κ. Γ. Φώτη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ